

Časopis České obce sokolské

SOKOL

Říjen
2017

Vyvrcholily oslavy 150 let vídeňského Sokola

Sokoly rovněž přijal na radnici vídeňský starosta Michael Häupl

Projekt U nás v Sokole zakončen v Kroměříži

Setkání v architektonické perle Moravy bylo zdařilé

Sokolská gymzóna se na For Toys těšila velkému zájmu

Sokolové opět výrazně obohatili veletržní program



Z obsahu

Zpravodajství

- 3 Připomenutí odkazu sokolů padlých za svobodu
- 4–5 Památný den sokolstva v jednotách a župách
- 6 Mravenčí, „nenápadná“ práce přináší plody
- 7 Oslavy 99. výročí vzniku samostatného státu
- 8 Vyvrcholily oslavy 150 let vídeňského Sokola
- 9 Sokolská gymzóna se na For Toys těšila velkému zájmu
- 10 Jednání ISCA v Birminghamu
- 10 Pohyb jako elixír života
- 11 Příběhy sokolských legionářů
- 11 Vojenský den ve Strážnici
- 11 O aplikovaných pohybových aktivitách
- 12 Dětské centrum zahájilo
- 12 Jihomoravské sokolské prapory se dočkají obnovy
- 13 120 let župy Moravskoslezské

Sokolská všestrannost, sport pro všechny

- 14–15 Z akcí projektu Sokol spolu v pohybu
- 16–17 Gajarská ohlédnutí
- 18 Projekt U nás v Sokole úspěšně zakončen v Kroměříži

Výkonnostní a vrcholový sport

- 19 Shotokan Cup 2017
- 20 Čeští musherši na ME nejuspěšnější
- 21 Přebor ČOS v judu mláďat, žáků a dorostu
- 21 Vzpěračští vicemistři ze Zlína
- 22 Nejrychlejší Hradečák nebo Hradečan?
- 22 Tenisový turnaj v Dolních Bečkovcích

Vzdělávání, kultura, společnost

- 24 Vstříc mateřinkám!
- 23 Čeho se vyvarovat při cvičení seniorů
- 24–26 Noc, která patřila sokolovněm
- 27 Ocenění Miroslava Jandáska
- 27 Rozloučení
- 28 Partneři XVI. všesokolského sletu



Editorial

I když by mě to nemělo zaskočit, nestačím se divit, jak ten čas ubíhá stále rychleji. Říjen již je pryč, Vánoce to „mají za pár“, přehoupne se starý rok v nový, pak již jen pár měsíců a bude tu všesokolský slet. Mám obavy, že ten čas bude plynout ještě rychleji než dosud... Proč tomu tak je? Čas je prý relativní. Říká se, že když se pořád něco děje, dny a měsíce jsou plné různých akcí a aktivit, nemá člověk čas za-

bývat se příliš jeho tokem, vyhlížet, kdy bude konec týdne, měsíce... A v Sokole se pořád něco děje. O tom se ostatně můžete přesvědčit i při čtení tohoto vydání časopisu Sokol (a to samozřejmě nezachycuje – a ani nemůže – zachytit úplně všechno z každodenního dění v jednotách, oddílech). O čem si tedy můžete v tomto vydání přečíst?

Mezi osobnostmi, které letos 28. října významněl prezident republiky, byl i starosta Vídně Michael Häupl. Právě on přivítal na vídeňské radnici zástupce Světového svazu sokolstva, kteří přijeli do rakouské metropole na vyvrcholení oslav 150. výročí založení první sokolské tělocvičné jednoty v Rakousku, Sokola Vídeňského. Toto přijetí je tak i dokladem uznání činnosti Sokola ve Vídni a jeho postavení. Oslavy ve Vídni měly bohatý program a o jeho průběhu si můžete podrobněji přečíst v tomto vydání.

Minulý měsíc byl v Sokole bohatý na významné celorepublikové události – konaly se akce projektu Sokol spolu v pohybu, jehož součástí byly také Sletová štafeta a Noc sokoloven. Psali jsme o nich již v září, ale jejich program byl tak bohatý, že přinášíme ohlédnutí za těmito akcemi, jak je prožívali či zaznamenali naši dopisovatelé.

V říjnu jsme se také loučili s jedním z dlouhodobých projektů – U nás v Sokole. Tento mezisletový projekt let 2013–2017 byl ukončen posledním setkáním, které se odehrálo v architektonické perle Moravy, v Kroměříži. A bylo to loučení důstojné a zdařilé, jak v tomto vydání časopisu popisuje jedna z jeho účastnic.

Samozřejmě je toho mnohem, mnohem víc, co se za měsíc v Sokole událo a o čem si můžete v říjnovém vydání přečíst. Třeba o velice úspěšných sokolských reprezentantech na mistrovství Evropy v individuálních musherských disciplínách – česká reprezentace na něm byla nejuspěšnější a vybojovala největší počet medailí, nechybí samozřejmě zpravodajství z akcí pořádaných v Památný den sokolstva a z oslav 99. výročí vzniku samostatného československého státu, časopis zaznamenává mnohé další události. Zkrátka, stačí jen zalistovat a začít číst.

*Hezké čtení vám přeje
Zdeněk Kubín*

● **Časopis SOKOL**, 74. ročník, vydává Česká obec sokolská – IČO 00409537 Navazuje na časopis Sokol vydávaný v Praze od roku 1871 a Sokolský věstník vydávaný od roku 1897 ● **Adresa redakce**: Česká obec sokolská, Újezd 450, 118 01 Praha 1, tel. 257 007 332 ● **E-mail**: zkubin@sokol.eu; redakce.sokol@seznam.cz ● **Redakce**: Zdeněk Kubín ● **Grafika**: Linda Hušková ● **Zlom**: Ilona Hodková ● **Redakční rada**: Jakub Otáhal, Vítězslav Perun, Jaromír Kučera, Zdeněk Bartůněk, Martin Chlumský, Zdeněk Kubín, Anna Jurčíčková ● **Obálka**: Z účasti ČOS na veletrh For Tyos, foto Marie Brunerová ● **Registrace**: MK ČR E 17339, ISSN 2336-8187 ● **Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí**. Za věcný obsah článků odpovídají autoři a jejich obsah nemusí vždy korespondovat s názorem redakce. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat.

Milé sestry, milí bratři,

letošní říjen nám konečně přinesl více jistoty, alespoň v oblasti financování. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy definitivně vypsal podmínky poskytnutí dotačního titulu Program IV, určeného na údržbu, opravy a provoz sportovních zařízení, na který jsme čekali od jeho zrušení v průběhu roku. Mám velkou radost, že Česká obec sokolská podmínkám Programu IV plně vyhověla. Mohu snad už dnes říci, že poté, co se nám v září podařilo sokolským jednotám odeslat finance z obdobně odkládaného Programu III, a s očekáváním úspěšnosti našich žádostí v Programu IV minimálně na loňské úrovni, jsme pro letošek z nejhorsšího venku. Samozřejmě, že úplnou jistotu budeme mít až ve chvíli, kdy finance budou připsány na účet ČOS, což by se podle příslibů pana ministra Štecha mělo stát v druhé půli listopadu tohoto roku.

U Programu IV bych se chtěla zastavit, protože náš úspěch nebyl samozřejmý a dostavil se i díky dlouhodobé práci, která možná nepřinášela okamžité výsledky. MŠMT totiž po jarní dotační aféře přistoupilo k přísnějšímu výkladu dotačních pravidel. Ta, jak se ukázalo, v současné chvíli řada sportovních organizací nedokáže splnit. Jedná se o právní nastavení vztahů střešní organizace a organizačních článků (jednot a klubů), a také o to, jak se spolky vypořádaly se změnami, které vyplynuly z Nového občanského zákoníku, jenž vstoupil v platnost před třemi lety. Jde tedy o dvě oblasti, kterým jsme se v posledních letech intenzivně věnovali.

Podmínky Programu IV nově řeší především vztah mezi střešní organizací, jakožto příjemcem dotace, a konečným uživatelem dotace, tedy jednotami, které jsou majiteli nebo dlouhodobými pronajímateli sportovní infrastruktury. Česká obec sokolská podmínkám Programu IV vyhovuje díky struktuře spolku hlavního a spolků pobočných. Podle právního výkladu MŠMT totiž odvozená právní subjektivita sokolských jednot v oblasti nemovitého majetku (zakotvená ve Stanovách ČOS) umožňuje MŠMT a dalším kontrolním orgánům účinně kontrolovat nakládání s dotací



a případné vymáhání náhrad plynoucích z porušení rozpočtové kázně. Zákon o rozpočtových pravidlech naopak podle MŠMT neumožňuje vyplatit dotaci z Programu IV v případě, kdy jsou jednoty v otázce nemovitého majetku vůči střešní organizaci nezávislé.

Pro mne z toho vyplývá zásadní zjištění – to, že nemáme legislativní problémy s přístupem k dotačním titulům ani po nynějším zpřísnění pravidel, je důsledek dobře odvedené práce na našich stanovách a legislativním rámci. Všichni máme ještě v paměti dlouhou a úmornou práci na jejich tvorbě. Efekt nebyl ihned zřetelný, ale už tehdy jsme věděli, že v budoucnu budou úpravy stanov pro dotační proces nezbytné. Chtě-

la bych tedy znovu poděkovat všem v jednotách i v župách, kteří se na této mravenčí práci podíleli. Pro mnohé to byla nová administrativa, s níž neměli zkušenosti, náročný úkol ale všichni zvládli.

Pevně věřím, že příští rok se už nebude opakovat letošní situace s financováním naší činnosti a že nic nebude rušit přípravy na naši hlavní událost roku 2018 – XVI. všesokolský slet.

Přeji vám, abyste si sletový rok užili,

Vaše

*Hana Moučková,
starostka ČOS*

Připomenutí odkazu sokolů padlých za svobodu

Za přítomnosti představitelů státu a zástupců sportovních a společenských organizací si v neděli 8. října Česká obec sokolská připomenula při Památném dni sokolstva památku a odkaz všech sokolů, kteří ve více než 155leté historii Sokola položili své životy za svobodu a demokracii. Vzpomínkové akce se při příležitosti tohoto dne konaly rovněž v řadě sokolských žup a sokolských tělocvičných jednot.

Vtento den se v sídle ČOS, v Tyršově domě v Praze uskutečnil pietní akt, jehož se účastnili předseda Poslanecké sněmovny PČR Jan Hamáček, místopředseda Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice Senátu PČR Jiří Růžička, ministr kultury Daniel Herman, přítomni byli rovněž představitelé sportovních a společenských organizací, jako například Československé obce legionářské, Klubu českých turistů, Křesťanské sportovní organizace Orel, Českého svazu bojovníků za svobodu. Přítomen byl rovněž velitel 1. praporu Hradní stráže Zdeněk Šísl.

Přítomné na vzpomínkové akci přivítala starostka České obce sokolské Hana Moučková, která na úvod mj. řekla: „Poprvé jsme se zde sešli v roce 150.

výročí vzniku Sokola, tedy v roce 2012. Od té doby si pravidelně při Památném dni sokolstva připomínáme oběti bratrů a sester, kteří položili za svobodu a demokracii své životy.“ Následně vystoupil zástupce ředitele Vojenského historického ústavu, člen předsednictva Vzdělávacího odboru ČOS Michal Burian, který stručně připomenul tragické události v říjnu 1941.

Poté vystoupili se svými projevy hosté. Předseda Poslanecké sněmovny PČR Jan Hamáček mj. řekl: „Sokol coby nositel svobody a demokracie byl trnem v oku všem nedemokratickým režimům,“ a dále vzpomněl jednu z akcí, která se koná v Památný den sokolstva – Noc sokolských světél. „Děti v celé republice si při noci světél připomenou ty, kteří odešli, abychom zde dnes mohli být my,“ řekl.



Po této části slavnostního pietního shromáždění se jeho účastníci odebrali na 2. nádvoří Michnova paláce, kde položili věnce a květiny k pamětní desce padlým sokolům za 2. světové války. K důstojnému průběhu pietního shromáždění přispěli „Vycpálkovci“ pod vedením Martina Terraye, kteří zazpívali slovenskou a českou hymnu.

Samotnému pietnímu shromáždění předcházelo položení kytice k památníku tří odbojů na 1. nádvoří Tyršova domu, jímž vedení České obce sokolské uctilo památku všech padlých sokolů ve více než 155leté historii Sokola.

Letos 8. října uplynulo 76 let ode dne, kdy zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich svým výnosem rozpustil Českou obec sokolskou a zabavil její majetek. Při tzv. „sokolské akci“ v noci ze 7. na 8. října 1941 gestapo zatkl, takřka naráz, všechny sokolské činovníky z ústředí, žup i větších jednot, kteří „ještě byli na svobodě“. Byli mučeni, vězněni, deportováni do koncentračních táborů. Téměř 93 % vedoucích sokolských pracovníků se již na svá místa po skončení války nevrátilo. Tento den – 8. říjen, který je tragicky zapsán v historii Sokola, si Česká obec sokolská každoročně připomíná jako Památný den sokolstva. -red-



Řadu vzpomínkových akcí, jimiž si sokolové připomenuli v Památný den sokolstva odkaz bratří a sester, kteří položili své životy za demokracii a svobodu své vlasti, uspořádaly rovněž sokolské župy a jednoty. O některých z nich nám zaslali své zprávy dopisovatelé.



České Budějovice

Památný den sokolstva v jednotách a župách

Rakovník

Památný den sokolstva si pietním aktem k uctění památky obětí připomenul Sokol Rakovník. Za účasti starosty T. J. Sokol Rakovník, náčelnice, náčelníka, vzdělavatelů, dětí z oddílu Sokolíček, mažoretok, cvičitelů a veřejnosti byly ve vestibulu sokolovny položeny květiny k pamětní desce

Kladno

Památku všech sokolů a sokolek, kteří bojovali za národní nezávislost, demokracii a položili za ně život, si v Kladně připomněli 9. října 2017 nejen zástupci Sokolské župy Budečské, ale také tajemník Magistrátu města Kladna Zdeněk Slepíčka, zástupci Československé obce legionářské, Spolku pro zachování odkazu českého odboje a zástupci Skautu.

Společně položili věnce a kytice u pomníku na Sletišti a uctili tak památku umučených sokolů, kteří byli zatčeni při tzv. „Akci Sokol“ v noci ze 7. na 8. října 1941.

V projevu starosty Sokolské župy Budečské Miroslava Davida zaznělo, že v příštím roce budeme slavit 100. výročí vzniku Československé republiky, u jejíhož zrodu stály československé legie. Připomněl i letošní 2. červenec, den 100. výročí památné bitvy u Zborova. Významnou součástí legií byli sokolové. Mnoho legionářů se po německé okupaci Československa v roce 1939 zapojilo do odboje. Velké množství jich fašisté pozatýkali a umučili nebo popravili. Byli mezi nimi mnozí sokolové. Ze Sokolské župy Budečské to byl legionář a župní starosta František Kleiner.

Státní hymnu zazpívaly členky ženského pěveckého sboru Smetana. Po hymně následovaly dvě písně, které dotvořily důstojnou atmosféru tohoto pietního aktu. Na závěr byly zapáleny svíčky a vzdělavatelka župy Alena Kottová poděkovala všem přítomným za účast.

Přítomní společně uctili památku všech, jejichž jména jsou uvedena na pamětní desce na Sletišti, ale i všech ostatních, kteří položili život za humanitní ideály a svobodu naší vlasti.

Uherský Brod

Sokol Uherský Brod ve spolupráci s městem Uherský Brod, Nadací Bratří Lužů a branným oddílem gen. V. B. Luži se v pátek 6. října opět připojil k celorepublikové akci Večer sokolských světél, která připomíná oběti nacistické perzekuce.

Od sokolovny se vydalo na 150 lidí všech věkových kategorií průvodem na náměstí. V čele průvodu nesli mladší členové jednoty sokolský prapor a českou vlajku, za nimi šla starostka sokolské jednoty Sabina Běhůnková, za město místostarostové Petr Vrána a Jan Hrdý a ve vojenských stejnokrojích členové branného oddílu gen. V. B. Luži a další. Děti si na cestu svítily lampiony.

Pietní akce u kašny na náměstí připomněla 76 let ode dne, kdy byla výnosem zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha rozpuštěna Česká obec sokolská a úředně zabaven její majetek.



Přerov

Přerov



Místostarosta města Jan Hrdý považuje akci za velmi zásadní a důležitou: „To, co se před lety stalo, už nemůžeme nijak změnit. Co ale změnit můžeme a za co můžeme nést odpovědnost, je naše budoucnost. Je proto potřeba si neustále připomínat i ty nepěkné okamžiky naší historie, abychom se jich do budoucna vyvarovali. Budiž pro nás pro všechny poučením, že svoboda není samozřejmostí. Neustále hrozí nebezpečí, že o ni můžeme přijít a že jednou budeme muset bojovat a platit stejně krutou cenu jako v minulosti již mnohokrát. Pamatujme také na to, že zlo nikdy neudeří náhle v celé své ošklivosti, ale přichází plíživě po malých krůčcích, často maskováno za nejrůznější ideje,“ uvedl. Na památku 13 uherskobrodských sokolů (Františka Baara, Jana Huláka, Gustava Kašpara, Josefa Kolíška, Václava Luhana, Josefa Lužu, Bohuslava Lužu, Františka Měšťana, Františka Ondráška, Jana Rychtalíka, Eduarda Stratila, Václava Šmída a Antonína Vrby), kteří neustoupili nátlakům, zůstali hrdí a věrní myšlenkám Sokola a byli za to umučeni, pak 13 sokolských dětí vypustilo na hladinu kašny plovoucí svíčku. Členové branného oddílu drželi čestnou stráž. Poté si každý účastník mohl vzít plovoucí svíčku a vypustit ji na hladinu kašny za někoho, kdo mu v životě schází.

Židlochovice

V neděli 8. října 2017 proběhl v Sokole Židlochovice Večer sokolských světél v rámci Památného dne sokolstva. Společně s dětmi jsme položili květiny k památníku u sokolovny, zavzpomínali na umučené hrdiny a vydali jsme se k řece, kde děti poslaly po proudu

zapálenou svíčku na vlastnoručně vyrobené lodičky za každého popraveného či umučeného sokola. Akce byla velmi úspěšná, zúčastnilo se jí více než 60 dětí a přibližně stejný počet dospělých.

České Budějovice

I letos jsme si v Sokole České Budějovice připomněli oběti nacistické zvěle. Po krátké besedě o významu tohoto dne, poslaly děti po řece symbolické drobné lodičky se svíčkami za sokolské oběti.

Přerov

Hned několik novinek měl Památný den sokolstva, který naše Tělocvičná jednotka Sokol Přerov uspořádala letos 6. října už popáté. Především se výbor rozhodl změnit již zaběhnutý a v podstatě se stále opakující program. Dalším neméně důležitým cílem pořadatelů bylo přilákat k účasti na této pietní akci také děti. A to se podařilo. Poděkování za to patří známé a ve vysokém věku stále aktivní člence Sokola ses. Jarině Žitné, která vymyslela způsob jak děti na tuto akci přilákat. Její nápad pouštět lodičky s hořícími svíčkami na vodu jako připomínku obětí válek se ujal už v řadě jednot a poprvé si ho tentokrát vyzkoušeli také naši mladší a starší žáci, dohromady padesát dětí. Stejně poděkování patří i starostovi, náčelníkům a cvičitelům, kteří tento nápad u nás v Přerově s dětmi realizovali. Napoprvé to však nebylo bez problému – svíčky se těžko rozžihaly a lodičkám se jaksi od břehu Bečvy nechtělo. Na tom však až moc nezáleží, protože důležitější je, jestli děti vezmou tuto tradici za svoji a budou mít také podporu rodičů.

Trochu jiný byl i následující program

v sále loutkového divadla. Zatímco dřív jsme vzpomínali obvykle tři oběti druhé světové války a vesměs členy Sokola, kteří v ní zahynuli, tentokrát jsme vzpomněli jen jednoho a nám řadě členů osobně známého. Byl jím br. Jan Přidal z Vřesovic na Prostějovsku, odbojář, vězeň koncentračního tábora, básník a publicista. V neposlední řadě také obětavý člen Sokola, který se významnou měrou zasloužil o obnovu České obce sokolské po listopadu 1989. Referát o něm si připravil bývalý starosta Sokolské župy Středomoravské-Kratochvilovy a v určitou dobu také Přidalův spolupracovník na knize o sokolském odboji, br. Jaroslav Skopal. Výjimečnou návštěvou na našem památném dnu byla asistentka senátorky Jitky Seitlové paní Alžběta Guryčová, která položila k pamětní desce obětí 2. světové války kytičku. Neobvyklá byla i hudební část programu. Poprvé v našem programu vystoupili žáci Hudebního centra (bývalá Yamaha) ze třídy paní učitelky Olgy Lukešové. Po nich také poprvé zde vystoupila hudební skupina dospělých Codex, rovněž pod vedením pí učitelky O. Lukešové. Díky zvolenému tématu se zúčastnil našeho Památného dne sokolstva také starosta Sokolské župy Prostějovské br. Svato-pluk Tesárek. Jeho osobní vzpomínka na br. Jana Přidala byla pěknou tečkou za celým podvečerním programem.

-red-



Oslavy 99. výročí vzniku samostatného státu

Sokolové po celé republice si v sobotu 28. října připomenuli s celou českou veřejností výročí vzniku samostatného československého státu. Oficiální oslavy letošního 99. výročí vzniku Československa zahájil 28. října za účasti prezidenta republiky Miloše Zemana, předních ústavních činitelů a veřejnosti pietní akt u Národního památníku na Vítkově, při němž za Českou obec sokolskou položila věnec starostka ČOS sestra Hana Moučková.

Slavnostnímu pietnímu aktu přihlížely desítky pozvaných hostů, válečných veteránů i běžná veřejnost. U Národního památníku položili věnce vedle prezidenta republiky také předsedové Senátu a Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Milan Štěch a Jan Hamáček a premiér Bohuslav Sobotka. Resort obrany zastupovali ministr Martin Stropnický a náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Josef Bečvář. Již tradičně byli přítomni sokolští praporečníci v krojích s historickými prapory. Po tomto oficiálním pietním aktu se v kolumbáriu v Národním památníku na Vítkově konalo shromáždění k 99. výročí vzniku republiky, jehož se rovněž zúčastnila starostka ČOS sestra Hana Moučková.

Oslavy Dne vzniku samostatného československého státu pokračovaly další-

mi akcemi. Památku padlých legionářů si připomenuli lidé u jejich pomníku v Praze Pod Emauzy. Česká obec sokolská zde uctila jejich památku věncem, který k pomníku položil vzdělavatel ČOS bratr Zdeněk Mička. I zde byli již tradičně přítomni sokolští praporečníci v krojích s historickými prapory.

V podvečer 28. října byla na Pražském hradě slavnostně předána nejvyšší státní vyznamenání, která letos udělil prezident republiky Miloš Zeman téměř čtyřem desítkám osobností, které tak ocenil za vynikající zásluhy ve prospěch České republiky, zásluhy o obranu a bezpečnost státu, zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva, zásluhy za záchranu lidských životů a za hrdinství v boji, zásluhy o stát v oblasti hospodářské, vědy, kultury, umění, školství a sportu. Rovněž této slavnostní události se zúčastnila



starostka ČOS sestra Hana Moučková. Oslavy 99. výročí vzniku samostatného státu se rovněž konaly na řadě dalších míst po celé České republice.

-red-
Foto Marie Brunerová



Vyvrcholily oslavy 150 let vídeňského Sokola

O víkendu 20.–22. října vyvrcholily ve Vídni oslavy 150. výročí vzniku první sokolské jednoty v Rakousku, Sokola Vídeňského.



Přijetí na vídeňské radnici – zleva starosta župy Rakouské Thomas Frey-Materna, starostka ČOS a SSS Hana Moučková a starosta Vídně Michael Häupl

18.30 hodin byla na vídeňské radnici vernisáž sokolské výstavy.

Víkendové oslavy vyvrcholily v sobotu Gala večerem, který se od 20.00 hodin konal ve vídeňské radnici. V jeho úvodu vystoupili se stručnými zdravotními zástupci města Vídně, Ministerstva zahraničí ČR, Senátu PČR a starostka České obce sokolské a Světového svazu sokolstva sestra Hana Moučková, která v úvodu blahopřála vídeňským sokolům k významnému a úctyhodnému jubileu jejich spolku. „Rakouské sokolstvo si nesporně zaslouží úctu – obdobně jako v českých zemích i ono prošlo řadou obtížných historických období, kdy čelilo zákazům a pronásledování, aby vždy opět povstalo, obnovilo svoji činnost. Ať již to bylo v době 1. světové války a při následném rozpadu Rakouska-Uherska, nebo v době obsazení Rakouska nacistickým Německem, či po skončení 2. světové války,“ řekla Hana Moučková. „Sokol v Rakousku ale musel řešit specifické situace, které žádné jednoty v jiných zemích v podstatě neznaly – odliv a příliv členů do nebo ze staré vlasti, z Československa. Nebyly to jistě situace lehké, ale rakouské sokolstvo se s nimi vypořádalo, překonalo obtíže s tím spojené. I to potvrzuje sílu sokolského ducha, který v sobě máte.“ Poté vystoupil starosta Sokolské župy rakouské Thomas Frey-Materna, který všechny přítomné přivítal na oslavách 150. výročí vzniku Sokola Vídeňského. Oslavy 150. výročí založení Sokola Vídeňského se rovněž staly důstojnou příležitostí k zasedání rady Světového svazu sokolstva, které se konalo ve Vídni v neděli 22. října.

-red-

Bohatého programu oslav se zúčastnili starostka České obce sokolské a Světového svazu sokolstva Hana Moučková a představitelé členských organizací Světového svazu sokolstva, velvyslanec ČR v Rakousku Jan Sechter a další významní hosté. Členy Světového svazu sokolstva přivítal na radnici v první den oslav starosta Vídně Michael Häupl, který také poskytl záštitu sobotnímu gala večeru.

Oslavy významného jubilea rakouského sokolstva zahájila v pátek v podvečer mše svatá v křížovnickém kostele Karls-

kirche, na níž ve 20.00 hodin navázal hudební večer v Komorní opeře. Na něm vedle řady sólistů vystoupil také Symfonický orchestr Sokola Brno I či vídeňský pěvecký sbor Lumír. Sobotní oslavy zahájilo veřejné vystoupení cvičebních a tanečních složek v Union Sport Zentrum Hietzing – diváci zde zhlédli ukázková cvičení žactva a dorostu, ukázky z činnosti Vlastenecké omladiny, vystoupení sester z Trenčína a souboru Marjánka, ukázkové tréninky volejbalu, florbalu, stolního tenisu a fitness, cvičení staršího členstva. Veřejné vystoupení uzavřela Show dance. Od



Sokolská gymzóna se na For Toys těšila velkému zájmu

Již druhým rokem Česká obec sokolská obohacuje „rodinné“ veletrhy na Výstavišti PVA v Praze Letňanech – na jaře veletrh For Kids, na podzim pak For Toys, při nichž je ČOS partnerem jejich doprovodného programu. Bylo tomu tak i letos v říjnu, kdy se od čtvrtka 19. 10. do neděle 22. 10. konal trojlístek veletrhů For Toys, For Babies a For Games.

Díky tomuto partnerství mohli návštěvníci veletrhu opět navštívit nejen veletržní stánek ČOS a přilehlou dětskou gymzónu, ale také zhlédnout řadu pódiových vystoupení z různých pražských sokolských jednot, které tak výrazně zpestřily letošní veletržní dění.

„Návštěvníkům veletrhu se opět naskytla možnost blíže se seznámit se sokolskou činností a nabídkou pražských sokolských jednot,“ uvedla starostka České obce sokolské Hana Moučková. Na stánku ČOS mohli mimo jiné

získat přehled o sokolských tělocvičných jednotách v Praze – jejich seznam s kontaktními údaji a s uvedením jednotlivých oddílů působících v jednotě. Vedle výstavního stánku ČOS, umístěného v hale 1, sektoru E, byla návštěvníkům z řad rodičů a dětí k dispozici rovněž přilehlá plocha o velikosti zhruba 400 metrů čtverečních, která nabídla prostor pro sportovní vyžití. Děti si na ní mohly vyzkoušet své pohybové dovednosti, ale také se odreagovat. Vysoká návštěvnost této části expozice svědčí o tom, že zájem dětí a rodičů byl značný.



Na pódiu ve vstupní hale I mohly návštěvníci zhlédnout ukázky z rozmanité činnosti různých sokolských oddílů; tato sokolská vystoupení se konala v pátek, sobotu a neděli. Na tomto pódiu se představilo v šesti komponovaných blocích osm sokolských tělocvičných jednot: Vysočany (mažoretky), Praha Vršovice (gymnastická všestrannost), Český Brod (sportovní aerobik), Prosek (streetdance – Wiggle dance), Libeň (rope skipping – Skipping Boys), Vyšehrad (gymnastika), Praha-Břevnov (breakdance) a Karlín (moderní gymnastika). Program pro přichodící během čtyř dní zabezpečovalo celkem 28 cvičitelů z pražských jednot. Všem, kteří se podíleli na účasti a zajištění doprovodného programu ČOS patří poděkování.

-red-
Foto Marie Brunerová



Jednání ISCA v Birminghamu

■ Britský Birmingham hostil počátkem října dvě akce ISCA – Mezinárodní organizace pro sport a kulturu. Nejprve do byl od 4. do 6. října MOVE kongres, na nějž 7. října navázala Valná hromada ISCA. Českou obec sokolskou, která je členem této organizace, zde zastupovala Barbora Vilímovská, metodička XVI. všesokolského sletu z Odboru všestrannosti ČOS.

Účastníky MOVE kongresu přivítali prezident ISCA Mogens Kirkeby a starosta města Birmingham. Pod heslem „Its our human right to move“ (volně přeloženo: pohyb je naším základním lidským právem), které bylo ústředním tématem celého kongresu, byla na programu řada seminářů, které se věnovaly kupříkladu tématu odstraňování bariér mezi rizikovými skupinami a sportem a způsoby jejich zapojování do fyzické aktivity v různých zemích světa. Dalším

zajímavým tématem bylo téma aktivních školních komunit, kde byly prezentovány projekty a rozmanitá řešení množství pohybové aktivity dětí ve školních zařízeních v různých zemích světa.

Valná hromada ISCA v sobotu 7. října mimo jiné projednala strategii na období 2018–2021, součástí jednání byly i volby prezidenta ISCA (opětovně zvolen Mogens Kirkeby z Dánska), členů výkonného výboru a viceprezidentů. ČOS využila možnosti příspěvku v části zasedání věnované zprávám a příspěvkům členů ISCA, a prezentovala pozvání na XVI. všesokolský slet v Praze, které bylo přijato velice kladně. Zástupce ISCA oslovil na zasedání ISCA neformálně zástupce ČOS s ideou uspořádat konferenci ISCA v Praze.

-bv-



Pohyb jako elixír života

■ Význam pravidelného a přiměřeného pohybu pro zdraví zdůraznilo veřejné slyšení nazvané „BE ACTIVE – Pohyb jako elixír života“, pořádané senátním Výborem pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, které se konalo 26. září v Senátu Parlamentu ČR. Hlavním tématem bylo hledání odpovědi na otázku, jakým způsobem motivovat českou populaci k větší pohybové aktivitě. Slyšení zahájil senátor Jiří Růžička, místopředseda senátního výboru, přítomné pozdravil náměstek pro řízení sekce sportu a mládeže MŠMT ČR Karel Kovář a za spolupořadatele Jana Havrdová, prezidentka Českého svazu aerobiku a fitness FISAF.cz. V programu vystoupila řada inspirujících odborníků např. Petr Řehoř z Centra pro sport Pacifického institutu ve Vancouveru, Martin Matoulek z 1. lékařské fakulty UK nebo Petr Sedlák z Přírodovědecké fakulty UK. Doktor Matoulek zdůraznil význam pohybové aktivity jako nejefektivnějšího a současně nejpodceňovanějšího léku. Pohybová aktivita má pozitivní vliv při prevenci řady onemocnění od hypertenze až po snižování depresí a úzkostí. Podle Petra Sedláka má podstatný vliv na

zdravý vývoj dítěte v předškolním věku – fixují se posturální pohybové stereotypy a dítě si spontánní pohybovou aktivitou vytváří vzorce pohybu, které používají po celý zbytek života. Současným problémem je úbytek spontánní pohybové aktivity u dětí v předškolním věku a s tím spojený nárůst skryté obezity. Ten je dán jiným poměrem tukuprosté (svalové) a tukové tkáně. Rodiče by proto měli vést děti již od raného věku k pohybové aktivitě – spontánní i řízené. Odpolední část programu byla věnována

na problematice pohybových aktivit seniorů. Představeny byly příklady dobré praxe, např. z Domova pro seniory Háje nebo z České asociace sportu pro všechny. Akce byla připravena za odborné podpory Českého svazu aerobiku a fitness FISAF.CZ, České komory fitness a ČASPV. Česká obec sokolská byla zastoupena ředitelem Ústřední školy ČOS. Materiály z konference naleznete na:

<http://bit.ly/2xYWrUO>

-mch-



Příběhy sokolských legionářů

■ Komise pro práci s mládeží a seniory při Vzdělavatelském odboru ČOS vyhlásila letos v únoru dětskou soutěž s názvem „Příběhy sokolských legionářů“. V říjnu byla soutěž vyhodnocena a děti, které se zúčastnily, byly za odměnu pozvány do Prahy.

Soutěže se zúčastnilo sedm družstev ze tří žup – Barákovy, Východočeské-Pippichovy a Valašské Fr. Palackého. Soutěžily děti ve věku 9 až 16 let ve třech kategoriích. Práce byly velmi zdařilé, celkem byly popsány příběhy deseti legionářů z jednot Nasavrky, Veltěž a Valašské Meziříčí. Děti získávaly informace z rodinných archivů, rozhovory s vnuky těchto legionářů a z deníků, které se

zachovaly. Byli to většinou příslušníci ruských legií, účastníci bitev u Zborova a Bachmače. Práce byly doplněny řadou fotografií i dokladů ve spolupráci s vojenským archivem.

Odměnou byl dětem poznávací zájezd do Prahy, uskutečněný 14. a 15. října. Počasí zájezdu přálo, děti měly pohled na Prahu z Novoměstské radnice, zhlédly krátký film a výstavu věnovanou operaci Anthropoid v Resslově ulici. Výstava „13 komnat první republiky“ ukázala, jak se žilo bez televize, internetu i mobilu. Procházka Prahou končila na petřínské hvězdárně s pozorováním z dalekohledů a prohlídkou hvězdárny.

Druhý den bylo hodnocení soutěže, byly rozdány pamětní listy, CD se soutěžními pracemi, knižní odměny a časopisy.

Jitka Viktorínová



Vojenský den ve Strážnici

■ Ve strážnickém skanzenu se začátkem září uskutečnil 5. ročník akce Vojenský den. Akci uspořádala Československá obec legionářská ve spolupráci s Národním ústavem lidové kultury a za účasti řady klubů vojenské historie a členů Sokola.

Hlavními body programu se staly dvě bojové ukázky připomínající 100. výročí bitev u Zborova a Kobaridu. Do bojových ukázek zasáhly obrněné automobily, dělostřelectvo a dokonce i letectvo. Program byl doplněn o dynamické ukázky výcviku legionářských úderníků, rakousko-uherských sturmtruppen a ruského jezdeckta – kozáků. Naučnou část programu tvořily zejména přednášky o historii čs. legií, bitvě u Zborova nebo vlivu Sokola na formování čs. legií. Oddechovou a líbivou část programu ztvár-

nily dámy v dobových šatech v rámci módní přehlídky. Návštěvníkům se představily dobové vojenské tábory, ale i sokolské artefakty z činnosti T. J. Sokol Strážnice nebo stánky prezentující činnost Čs. obce legionářské a jiných spolků.

Akci navštívilo i přes nejisté počasí více než 800 návštěvníků a role účinkujících se zhostilo přes 100 osob. Děkujeme skanzenu za poskytnutí prostor a ochotný přístup zaměstnanců při realizaci akce. Děkujeme také místní Tělocvičné jednotě Sokol za spolupráci. Na akci volně navázala muzejní noc Hoši od Zborova v Městském muzeu ve Strážnici.

*Lukáš Lexa,
předseda ČsOL – jednota Hodonín*



O aplikovaných pohybových aktivitách

■ Na Fakultě tělesné výchovy a sportu UK v Praze se koncem září uskutečnila mezinárodní vědecká konference Adapted Physical Activity Through the Lifespan (Aplikované pohybové aktivity v průběhu lidského života). Mezi hlavní témata konference patřila aplikovaná tělesná výchova a pohybové aktivity jedinců se specifickými potřebami, mezi které

patří i senioři. Cílem aplikovaných pohybových aktivit je maximální účast jedinců se specifickými potřebami, respektování jejich možností, zájmů a potřeb. V programu konference byl mj. prostor věnován oblasti aktivního stárnutí a cvičení seniorů. Představeny byly příklady dobré praxe programů pro seniory. Českou obec sokolskou zastupoval br. Martin

Chlumský, ředitel ÚŠ ČOS, s příspěvkem „Zkušenosti ze sportovní akce zaměřené na propagaci aktivního stárnutí“. V příspěvku shrnul dosavadní zkušenosti organizátorů akce „Nechci sedět doma v papučích“ probíhající v rámci projektu Sokol spolu v pohybu.

Sborník z konference naleznete na:

<http://bit.ly/2zLKC1o>

-mch-

Dětské centrum zahájilo

■ Tělocvičná jednota Sokol Brno I dokončila letos v září investici za 40 milionů korun a zahájila provoz Dětského centra.

Od roku 2012 připravoval Sokol Brno I zcela ojedinělý projekt zaměřený na všestrannou pohybovou průpravu dětí od 1 do 15 let, spojený zároveň s rekonstrukcí části sokolského Stadionu na Kounicově ulici v Brně. Právě brněnský Stadion je největší sokolovnou v České republice, vybudovanou v letech 1927–1929 podle projektu architektů Jindřicha Kumpošta a Miloše Lamla. Zázemí celého Stadionu zůstávalo ovšem řadu let bez větších investičních zásahů, což se negativně podepisovalo na jeho stavu. Teprve v roce 2012 se podařilo rekonstruovat venkovní areál a nyní vytváří vedení Sokola Brno I další investiční projekty s cílem obnovit samotný objekt sokolovny. Dětské centrum je tak prv-

ní etapou postupné obnovy Stadionu. Za výrazné podpory Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, Jihomoravského kraje, statutárního města Brna a městské části Brno-střed došlo k rekonstrukci tří tělocvičen, vybudování jedné zcela nové tělocvičny a obnově návštěvnického zázemí Dětského centra podle projektu brněnských architektů Petra Všečky a Roberta Václavíka. Dětské centrum počítá s celoročním provozem pro 600 dětí, zaměřeným na systematickou výchovu k radosti z pohybu. Už v letošním roce zahajuje Sokol Brno I díky podpoře Jihomoravského kraje a statutárního města Brna další větší investici ve výši 11 milionů, spojenou s obnovou vstupního foyer Stadionu a návštěvnického zázemí.



-md-

Jihomoravské sokolské prapory se dočkají obnovy

■ Sokolské prapory patří k charakteristickým atributům sokolské organizace a mnohé z nich jsou také významným umělecko-historickým artefaktem. První prapor Sokola, jak známo, vytvořil v roce 1862 nejlepší výtvarník své doby Josef Mánes a stal se předlohou a inspirací pro řadu dalších jednot v průběhu existence Sokola. Vlastnit prapor, jakožto výtvarný a vizuální symbol, bylo snahou každé sokolské jednoty a tato potřeba mnohdy předstihovala nutnost opatřit si vlastní cvičební prostory.

V Jihomoravském kraji evidujeme více jak 150 sokolských praporů, z nichž mnohé jsou skutečně velice unikátní. Prapor Sokola Brno I od architekta Bohumila Babánka z roku 1929, který je dokonce movitou kulturní památkou České republiky, se podařilo úspěšně restaurovat před dvěma lety. V letošním roce díky výrazné finanční podpoře z Jihomoravského kraje dojde k restaurování šesti sokolských praporů z jednot Luleč, Moravské Bránice, Brno I, Šardice a Sokolské župy Pernštejnské v cel-

kovém objemu 300 tisíc korun. V roce 2018, kdy se uskuteční oslavy spojené s výročím vzniku republiky a všesokol-

ským sletem, tak budou uvedené prapory opět v plné kráse.

Michal Doležel



120 let župy Moravskoslezské



Druhý říjen 2017 se stal významnou událostí Sokolské župy Moravskoslezské. Župa oslavovala své 120. výročí založení zakončené slavnostním večerem.

V důstojných zámeckých prostorách Zámku Poruba se sešli zástupci jednot, přizvaní a hosté ke společné vzpomínce na 120 let života župy a její současné úspěchy.

Starosta župy bratr Jiří Kramoliš v úvodu přivítal vedle členů své župy také zástupce Sokolské župy Beskydské, Magistrátu města Ostravy a Opavy, zástupce hejtmanství Moravskoslezského kraje, představitele sportovních organizací – ČUS, ČASPV, CISO, zástupce Československé obce legionářské



a komentářem od založení až po současné úspěchy župy a jednot.

Prezentace byla zakončená písní bratra Bulawy „Se sokolem nad hlavou“, kterou si s ním, za doprovodu kytary, zaspíval celý sál. Píseň byla věnovaná 100. výročí naší republiky a sokolům, kteří se zasloužili o její vznik.

Slavnostní atmosféru ještě zpříjemnilo vystoupení dětského oddílu moderní gymnastiky z T. J. Sokol Třebovice a zápasníků z T. J. Sokol Vítkovice, souboru mažorettek a akrobatického tance STYX z T. J. Sokol Poruba, disco dance (T. J. Sokol Staříč) a dětského folklórního souboru Paskovjaneek.

Hlavním bodem programu bylo slavnostní ocenění a vyznamenání sokolů, kteří se podíleli na obnově a rozvoji župy, zasloužilých sportovců a trenérů a sportovních nadějí. Jako vřelý dík za celoživotní profesní a sokolskou činnost bylo předáno bratrům Věroslavu Duškovi a Vladimíru Kroutilíkovi čestné členství předsednictva župy. Oba již překročili hranici 90 let, ale stále se zajímají o dění v Sokole. Oni to byli, kte-

ří se znova postavili do čela nadšenců a v devadesátých letech znovuobnovovali činnost Sokola a neúnavně bojovali za navrácení majetků a sokoloven, které byly režimem sebrány. Přejeme jim pevné zdraví a ještě mnoho hezkých let a radostných okamžiků prožitých mezi bratry sokoly.



a sponzorů. Večerem provázal bratr Vladimír Polák, herec Národního divadla Moravskoslezského.

Historii župy Moravskoslezské a města Ostravy, které slaví 750 let od svého založení, připravil a v zajímavé prezentaci „Jak šel čas“ uvedl 2. místostarosta župy bratr Vlastimil Bulawa. Poutavou formou, s hudebním doprovodem byly představeny významné události župy dokreslené dobovými fotografiemi



Pro slavnostní událost 120. výročí župy byla navržena a vyrobená výroční medaile, kterou obdrželi všichni účastníci oslavy.

Závěr slavnostního večera byl umocněn bohatým občerstvením a neformální přátelské posezení pokračovalo do pozdních večerních hodin.

Krásná atmosféra, úsměvy na tvářích v rodinné pohodě a spokojenost všech i těch nejstarších byla úměrná významu 120. výročí Sokolské župy Moravskoslezské.

Poděkování patří organizátorům akce, všem účastníkům, zejména pak hostům, kteří nás poctili svou návštěvou, a našim sponzorům.

Vlastimil Bulawa



Z akcí projektu Sokol spolu v pohybu



Záříjový týden akcí projektu Sokol spolu v pohybu byl nesporně velmi úspěšný, a to jak pestrostí, tak počtem jednot, které se ho zúčastnily – některé programem po celý týden, jiné „jen“ v některých dnech, další připravily pestrý program v rámci Sletové štafety či Noci sokoloven, které byly součástí tohoto projektu. Podrobněji jsme informovali již v minulém vydání, nyní přinášíme další zprávy od našich dopisovatelů o některých akcích.

Hýbejte se s námi ve Lhotce

Sokol Praha-Lhotka uspořádal ve čtvrtek 21. září akci s názvem Hýbejte se s námi.

Zúčastnilo se cca 210 účastníků. Na programu bylo rozcvičení s hudbou, tenis, lukostřelba, atletika, gymnastika, míčové hry, trampolína, chůze po laně. Po splnění všech disciplín jsme si společně opekli vuřty a na děti čekala odměna. Účast byla nečekaná a získali jsme několik nových členů.

D. J. F. Uzlovi

Papuče v Sokole Pražském

V pondělí 18. září proběhl v Sokole Pražském v rámci týdne Sokol spolu v pohybu druhý ročník akce pro seniory Nechci sedět doma v papučích.

Senioři strávili pohodové dopoledne při devíti soutěžích, ve kterých mohli otestovat sami sebe. Dozvěděli se, jak je na tom jejich fyzická i psychická kondice. Vyzkoušeli si jemnou motoriku, rozsah pohybu horních i dolních končetin, zátěžový test, házeli kroužky na cíl, zahráli si kriket a v testu provedli i svoje vědomosti nejen z oblasti sportu. A protože všichni mají soutěživého ducha, nakonec si každý odnášel nějakou malou odměnu. Je jen škoda, že akce proběhla v tak brzkém termínu po prázdninách. Hodně seniorů tráví babí léto ještě mimo Prahu a ve spoustě sokolských jednot se teprve začínalo cvičit, tak je trochu problém dostat tuto velmi zdařilou akci do širšího povědomí. Všem zúčastněným organizátoři děkují za vrcholové nasazení a doufají, že další ročník bude soutěžících seniorů daleko více. Těšíme se na vás!

Dana Absolonová

V Sokole Praha Hostivař se v neděli 24. září konal doprovodný program ke sletové štafety, v němž se divákům představily oddíly z jednot župy Jana Podlipného. Program byl vskutku pestrý. Na hudbu „Škoda lásky“ v úvodu vystoupily mažoretky ze Sokola Vysočany, ze Sokola Libuš vystoupil pěvecký sbor žen, o gymnastické ukázky se postaralo žactvo Sokola Štěrboholy, Věrná garda Sokola Praha Hostivař předvedla cvičení seniorů. Dále bylo na programu vystoupení dětí ze Sokola Staré město, žákyň oddílu sportovní gymnastiky Sokola Praha Vršovice, ženy z hostitelské hostivařské jednoty zatančily orientální tance. Sokol Praha Vinohrady reprezentovaly dívky z oddílu moderní gymnastiky, cvičitelé Sokola Libeň se představili s ropeskingem. V programu byly zastoupeny rovněž jednoty Sokola Karlín, Sokola Prosek a Sokola Hloubětín.

Z AKCÍ PROJEKTU SOKOL SPOLU V POHYBU fotogalerie



Gajarská ohlédnutí

Začátkem letošního července se západoslovenské Gajary staly místem významného svátku slovenských sokolů – konal se zde 1. sokolský slet Sokolské únie Slovenska. Zpravodajství z této události jsme již přinesli v zářijovém vydání časopisu Sokol, ale protože nám své prožitky do redakce zaslaly i české účastnice tohoto sletu, slíbili jsme, že je přineseme v příštím, tedy v tomto říjnovém vydání časopisu Sokol – naleznete je již na následujících řádcích.



Co vede 160 lidí ve věku od dvaceti do osmdesáti šesti let, že se z celé republiky sjedou v sobotu 1. 7. 2017 do Brna a v 10 hodin ráno stojí „na značkách“ na hřišti Sokola Brno I připraveni cvičit? Ano, je to různorodá skupina lidí, mohou mít všelijaké důvody, nicméně si dovoluji tvrdit, že převažujícím je nadšení, láska, úcta, v každém případě nesmírně kladná vazba k hromadné pohybové skladbě Heleny Peerové a Anny Jurčičkové Generation together. V bílých, červených a modrých tričkách začínáme. Před dvěma lety nás tuhle skladbu na gymnestrádě v Helsinkách cvičilo 360. Zapomínání je přirozená obrana mozku. Někteří si skladbu opakovali více, někteří méně, všichni bez rozdílu jsou o dva roky starší. Začíná svítit sluníčko, Anička z kabiny nad plochou nás naviguje, opravuje, chválí. Andrea, která kreslila i upravenou choreografii, jí bleskově hlásí, když je

potřeba, kde, kdo z nás má stát, kam se posouváme. Cvičíme po barvách, po skupinách, když cvičí druzí, máme chvílku na odpočinek. Možná nejsme všichni v osobním životě zrovna dochvilní, ale tady se na nikoho vlastně nemusí čekat. Legendární písničky se rozléhají i do okolí hřiště, myslím, že Freddie Mercury má zase důvod se spokojeně usmívat z hudebního nebe. Společně dáváme skladbu znova dohromady, když ji po šesti hodinách práce opakovaně zacvičíme celou, je to nádherný pocit.

Čeká nás přesun do Gajar. Slovenská obec Gajary leží v okrese Malacky, v roce 2010 měla 2 977 obyvatel, Sokol zde byl založen v roce 1919. Právě místní jednota hostila účastníky 1. sokolského sletu Sokolské únie Slovenské. Někteří z nás odjíždějí auty, jiní autobusy. Kdo zrovna neřídí, cestou odpočívá. Jeden autobus bloudí, na



cvičence v něm už zbylo ubytování jen na chodbě školy. Plánovanou zkoušku na hřišti v Gajarech v 18.30 fakt nestíháme. Nicméně, ve 20 hodin stojíme připraveni na značkách. Jak se později ukáže, Anička původně neplánovala, že budeme celou skladbu cvičit, myslela si, že jen projdeme choreografií. My však stáli na ploše a čekali na hudbu. Tak jsme si společně zacvičili a tahle radost v kombinaci s večerním posezením, povídáním, tancem, pivem a klobásami přebila případné malé „vady na kráse“. Pravda, hygienu jsme byli ve srovnání s ostatními slety nuceni řešit velmi úsporně. Někteří „chodboví“ spáči zažili překvapení, když na ně spoluúčastníci při průchodu chodbou chtěli omylem šlápnout, ale ráno jsme byli všichni fit. Nedělní snídaně na půl cesty mezi ubytováním a stadionem byla výborná, škoda, že nesmírně ochotnému personálu nikdo neřekl, že v době od 7.00 do 7.50 bude třeba vydat snídani pár stovkám lidí. Tak se v 7.50 většina po snídani, někteří ještě s táckem v ruce, jiní s hladovým břichem řadíme na zkoušku. Poté nám Anička dává poslední instrukce ke generálce, průvodu a vlastnímu vystoupení. Generálka se jednomu bloku cvičenců nepovedla, jsou z toho smutní, ostatní je uklidňují, že právě tohle je nejlepším předpokladem úspěchu při vystoupení. K obědu máme řízek s rýží, většina z nás jí tuhle kombinaci poprvé a překvapuje nás, že je to dobré. Na seřadiště průvodu přicházíme jen ve cvičebním oblečení, nebe se zatáhne a začíná lehce krápat, naštěstí rychle přinesené pláštěnky nakonec nejsou potřeba. Průvod si užíváme a těšíme se na vlastní vystoupení. Při příchodu na stadion nás překvapí



plná tribuna, víme, že mezi hosty jsou i starostka a náčelník ČOS. Sledujeme program a včas se jdeme řadit, už zase svítí sluníčko. Cvičíme, uprostřed tribuny stojí Anička, usmívá se. Cítím, že si všichni naši skladbu opravdu užíváme, je to tam! Hudba, krásný pohybový obsah, úsilí všech, aby se nám to povedlo. Závěr, pyramidy jdou dolů, vidím rozzářené tváře, objetí, ze všech září obrovská radost, běžíme z hřiště. Sledujeme konec vystoupení a pak už loučení a rozjezd domů do všech koutů naší země. Bílí, červení, modří, napříč generacemi se shodujeme na tom, že skladba Generation together je nadčasová a navíc naše srdeční záležitost, rádi se zase sjedeme a dáme ji společně dohromady.

Jana Sobotová

Ukázalo se, že nejde o nějakou provinční akci na venkově. Zahajovala Hana Moučková, přítomni byli i náčelník ČOS Petr Svoboda, starosta SÚS a zástupce rakouských sokolů. Vlály vlajky ČR, SR, Sokola, evropská a místní krajská. Prapory, vztyčování vlajek a zahájení bylo velmi slavnostní a emotivní. Tribuny byly naplněny k prasknutí, diváci přijeli i z Bratislavy, místní to velmi zajímalo, v neděli otevřeli obchod. Za nocleh ve

škole jsme neplátili, zařídil starosta městečka Gajary. Všichni místní na nás byli nesmírně hodní, dávali se do řeči a o vše se zajímali. Program zahájil folklorní soubor, který tvořili velmi mladí lidé a děti. Předvedli nádherný tanec, který mě dojal stejně jako slovenská hymna. Potom byly mažoretky, mladé Slovenky s krásnou taneční pódiovou skladbou, judisté a několik žen a mužů v úborech Věrné gardy. Dali se dohromady z vesnic na obou stranách hranice a oprášili sletovou Písničku českou. Jarina Žitná tam se svými růžovými předvedla Koncert, my, kamarádi z Helsinek, naši Generations Together. Na závěr byly ženy se skladbou Spolu, kterou se chceme učit i u nás v Sokole I a později s ní vyjet do Dornbirnu na světovou gymnestrádu.

Slet v Gajárech byl silným zážitkem, který předčil všechna očekávání. Jsme rádi, že jsme se zúčastnili. Novou zkušeností také bylo, že jsme na Slovensko jeli auty. Velký dík patří jejich řidičům, kteří měli tuto starost navíc ke cvičení... Celou sobotu jsme dávali skladbu dohromady v Brně. Na hřišti nebyly značky. Anička dělá během zkoušek časté kratičké přestávky, a i když to nejde, tak nás jenom povzbuzuje. Lída Ryšavá je

také pořád hodná, jak jsme na ni zvyklí. První zajímavá komplikace se objevila již v Brně. Radek zjistil, že si vzal místo modrobílého trička úplně jiné, které patřilo do Kontrastů! Utekl ze značky, která tam nebyla, skočil do auta, otočil to zpátky domů, dovezl správné tričko a postavil se na své místo. Nácvik v Brně trval od 10 do 16.30 hodin. Potom jsme odjeli na Slovensko a v 18.30 byla první zkouška na místě. Ubytovali jsme se ve školní tělocvičně a večer jsme si, nás 13 kamarádů z Helsinek, udělali neformální večírek na vyschlém trávníku před tělocvičnou. V tělocvičně bylo zpočátku velmi teplo, proto čtyři naši muži spali venku. Nebyli sami. Ráno řada sokolů a sokolek tahala karimatky a spacáky ze všech koutů školního parku.

Ve čtrnáct hodin se řadil slavnostní průvod. Byl mohutný, mnoho praporů, hudba a diváci na chodníku a v oknech. Do průvodu v úborech, na slavnostní zahájení a na vystoupení. Nastal další dramatický okamžik. I Milan zjistil, že nemá správné, tentokrát červenobílé tričko. Přestože se v Brně Radkovi nejvíce smál, jeho malér se podařilo utajit. Obětavé ruce mu na záda červeného trička přišly tričko bílé. Protože cvičil hodně vpředu, alespoň barvy zůstaly zachovány.

Cvičení jsme si užili, tak jak to má být a na Slovensku nám bylo moc dobře.

Božena Jiříčková, Sokol I Prostějov

Jednotlivé akce mezisletového celorepublikového projektu U nás v Sokole se konaly vždy na jaře a na podzim a vybrané sokolské jednoty při nich seznamovaly sokolskou i nesokolskou veřejnost nejen se svojí činností, ale i s prostředím, ve kterém se jejich členové pohybují, sportují a žijí. O tom, že závěrečná tečka tohoto projektu v Kroměříži byla úspěšná a velmi zdařilá, vypovídá i následující zpráva účastnice tohoto setkání, sestry Hany Horákové: Závěrečné akce projektu U nás v Sokole se zúčastnili i župní vedoucí pobytu v přírodě svým srazem.

V pátek jsme my, kteří ještě chodíme do práce, museli odejít dříve nebo si prostě vzít dovolenou. Určitě ale ani na okamžik nelitujeme. Pro každého byla cesta do Kroměříže různě dlouhá, někdy i s nemalými překážkami, objížďkami apod. Přesto jsme ale všichni šťastně dorazili. Vítila nás nejen krásná sokolovna, ale i usměvavé organizátorky z T. J. Sokol Kroměříž, připravené pohoštění, příjemné ubytování a v neposlední řadě jsme obdrželi nejen informační brožuru o barokních pokladech Moravy, ale i mapu Kroměřížska. Ještě v pátek večer se konala téměř čtyřhodinová porada župních vedoucích pobytu v přírodě (na programu byla Sletová štafeta, zálesácký závod zdat-



Projekt U nás v Sokole úspěšně zakončen v Kroměříži

V polovině letošního října vyvrcholil mezisletový projekt U nás v Sokole, který vyhlásila komise pobytu v přírodě Odboru všestrannosti ČOS: jeho poslední setkání se uskutečnilo od 13. do 15. října v architektonické perle Moravy, v Kroměříži.

nosti, informace o soutěži Sokolské dny v přírodě, keškách atd.) a i když byla chvilku přístředná, kytara a písničky to zase zmírnilo.

V sobotu ráno po vynikající snídani jsme měli připravený autobus, který nás odvezl do Kostelan, odkud jsme se pěšky vydali na Brdskou rozhlednu BRDO – 587 m n.m. a poté k rozhledně Zdenička v Těšánkách. Pobytáky má asi opravdu každý rád a hlavně ten nad námi, protože cesta proběhla bez úrazů, nikdo se neztratil, počasí bylo fantastické a někteří si dokonce cestou ještě nasbírali houby na smaženici. Po návratu do Kroměříže jsme, my rychlejší, ještě před uzavřením stihli navštívit překrásnou Květnou zahradu neboli Libosad. Na chvíli jsme se ocitli v českých Versailles. Je to zahrada s přírodním bludištěm, fontánami, rotundou, 244 metrů dlouhou kolonádou plnou soch a malířské výzdoby. Opravdu je to architektonický a historický skvost. Jako třešnička na dortu bylo večerní představení sokolského divadelního spolku Dámská šatna s komedií Vzpouza nevěst. K tomu se nedá říci nic jiného, než „Klobouk dolů, fakt umí!“.

I probudili jsme se do nedělního rána. Opět nechyběla skvělá snídaně a pak něco, co nikdo snad ani nečekal. Dopolední komentovaná prohlídka městem v podání průvodců v dobových oděvech byla obohacena o scénky a takové ukázky, při kterých jsme se ocitli i o několik století zpět. Však se i ostatní návštěvníci Kroměříže zastavovali a nenechali v klidu své fotoaparáty. Odpoledne záleželo už jen na nás, zda jsme ještě zavítali na prohlídku zámku, další podzámecké zahrady s malou ZOO, zrcadlového bludiště na náměstí, na věž atd.

Snad se na mě nikdo nebude zlobit, když řeknu, že každý sraz pobytu v přírodě je vždy něčím zajímavý a pěkný, ale tento zvedl pomyslnou laťku hodně, hodně vysoko. Dovolte mi, abych na závěr nejen za sebe, ale za všechny zúčastněně poděkovala všem organizátorům Sokola Kroměříž, jejich rodinným příslušníkům, sponzorům atd. za opravdu skvělý a mimořádně zdařilý víkend v Kroměříži, na který budeme dlouho vzpomínat.

*Hana Horáková, župa Havlíčkova
župní vedoucí PP*



Shotokan Cup 2017

Ve sportovní hale ve Vamberku se 30. září konal již 16. ročník významné soutěže České obce sokolské v karate – „Shotokan Cup Sokol Vamberk 2017“.

Tato významná sportovní akce byla vypsaná Královéhradeckým svazem karate jako nominační a závodníci zde získávali body do republikového žebříčku a zkušenosti na MČR mládeže. Do Vamberka se sjelo na 235 závodníků z 32 oddílů z celé ČR, ale i oddíly ze Slovenska a Polska. Z celkového počtu soutěžících byly zhruba tři čtvrtiny mládež.

Ve sportovním klání, které skončilo kolem osmnácté hodiny, se neztratili ani zástupci oddílů z ČOS. Soutěž byla vysoce hodnocena jak ze strany účastníků, tak i pozvaných hostů.

Na závěr bych chtěl poděkovat za finanční podporu OS ČOS, městu Vamberk, KHSKE a také všem pořadatelům za jejich významnou pomoc při organizaci soutěže.

První místa obsadili:

Kategorie Kata: žáci 7–9 let – Dobrozemský Lukáš (Karate Tygr Ostrava), žákyně 7–9 let – Marková Ingrid (KK Topolčany), žáci 10–11 let – Kozubal Alex (Karate Tygr Ostrava), žákyně 10–11 let – Patai Stella (KK Topolčany), žáci 12–13 let – Paterson Gallen Darren (KK Lichnice), žákyně 12 let – Háková Kateřina (Karate Slavia Liberec), dorostenci 14–15 let – Suchánek Tobiáš (Karate Olomouc), dorostenky 14–15 let – Jantačová Žaneta (KCK team), junioři 16–17 let – Sáblik Michal (Sokol Tišnov), muži +18 let – Imříšek Karel (Slavia Kroměříž), ženy +18 let – Kří-

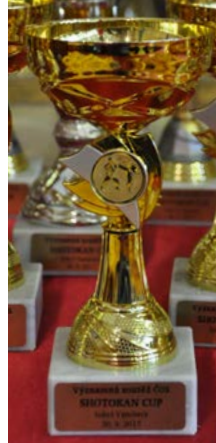
žová Sabina (SK Mate's), muži +40 let – Lžičar Oldřich (Sport club Flair), ženy +35 let – Dušková Jana (KASR Žamberk), Kata team žáci – KCK team „B“, Kata team žákyně+dorostenky – KCK team „A“, Kata duo – KK Topolčany „A“, Kata team dorostenci – Tora Legnica

Kategorie Kumite: žáci 7–9 let 8.-7. kyu +32kg – Kovach Ivan (Karatedo Němčice), žáci 7–9 let -27kg – Glazar Damián (Karate Do Dvůr Králové nad Labem), žáci 7–9 let +27kg – Niezgod Szymon (Karate Scinawa), žákyně 7–9 let +30kg – Sekaninová Viktorie (KK Jeseník), žákyně 7–9 let 8.-7. kyu -30kg – Marková Ingrid (KK Topolčany), žákyně 7–9 let 8.-7. kyu +30kg – Havlíčková Sylva (Karate Vrchlabí), žáci 10–11 let 8.-7. kyu -35kg – Kopsa Jan (Karatedo Sokol Sadská), žáci 10–11 let 8.-7. kyu +35kg – Tomíček Patrik (Karate Vrchlabí), žáci 10–11 let -30kg – Dušek Vojtěch (KASR Žamberk), žáci 10–11 let -35kg – Vašek Daniel (Karate Tygr Ostrava), žáci 10–11 let -41kg – Vašák Vojtěch (KK Lichnice), žáci 10–11 let +41kg – Šulc Jan (KCK team), žákyně 10–11 let 8.-7. kyu -35kg – Horáčková Lenka (Laugaricio Trenčín), žákyně 10–11 let 8.-7. kyu +35kg – Patai Stella (KK Topolčany), žákyně 10–11 let -35kg – Šantrochová Adéla (Karate Vrchlabí), žákyně 10–11 let +35kg – Haltmarová Nela (KCK team), žáci 12–13 let -39kg – Smigielski Piotr (Karate Scinawa), žáci 12–13 let -45kg – Olšavský Niko-

las (Karate Ústí nad Orlicí), žáci 12–13 let -52kg – Müller Jakub (KCK team), žáci 12–13 let -60kg – Vaněk Daniel (Karate Lions Pardubice), žáci 12–13 let +60kg – Jáchym Daniel (Karate Vrchlabí), žákyně 12–13 let -42kg – Reguliová Beáta (Karate Vrchlabí), žákyně 12–13 let -50kg – Krátká Natálie (Karatedo Sokol Sadská), žákyně 12–13 let +50kg – Kratochvílová Barbora (KK Lichnice), dorostenci 14–15 let -52kg – Kučera Antonín (KKD Bruntál), dorostenci 14–15 let -57kg – Hanák Martin (TJ karate Třebíč), dorostenci 14–15 let -63kg – Gall Viktor (ŠSK karate Karviná), dorostenci 14–15 let -70kg – Procházka Vojtěch (Karatedo Sokol Sadská), dorostenci 14–15 let +70kg – Nový Daniel (KCK team), dorostenky 14–15 let -54kg – Matušková Adéla (KKD Bruntál), dorostenky 14–15 let +54kg – Brázdilová Nela (KKD Bruntál), junioři 16–17 let -61kg – Olšavský Marián (Karate Ústí nad Orlicí), junioři 16–17 let -68kg – Olšavský Marián (Karate Ústí nad Orlicí), junioři 16–17 let -76kg – Vacek Albert (KCK team), junioři 16–17 let +76kg – Lín David (Kamivaza karate), muži +18 let -67kg – Vidlička Zdeněk (SKC Sokol Vamberk), muži +18 let +67kg – Vaňous Jan (Karate Ústí nad Orlicí), muži +18 let BRH – Tesař Milan (Karate Lions Pardubice), ženy +18 let -68kg – Plašilová Regina (Karate Do Dvůr Králové nad Labem), ženy +18 let BRH – Plašilová Regina (Karate Do Dvůr Králové nad Labem), muži +40 let BRH – Kratochvíl Zdeněk (KK Lichnice).

Ladislav Lux,

ředitel soutěže a člen komise bojových umění OS ČOS



Čeští musheři na ME nejúspěšnější

V italském horském městečku Santa Maria Maggiore se o víkendu 14.–15. října konalo mistrovství Evropy v individuálních musherských disciplínách na suchu. Tedy v canicrossu, bikejoringu a scooteru. O titul bojovalo 631 týmů (myšleno závodník a pes) z 19 zemí – Rakouska, Belgie, ČR, Slovenska, Estonska, Francie, Švýcarska, Ruska, Německa, Maďarska, Islandu, Itálie, Irsko, Velké Británie, Holandska, Polsko, Slovinsko, Španělsko a pozvaní sportovci z USA.

Závodní trať měřila 5,5 km a byla velmi technicky náročná hlavně nespočtem prudkých zatáček a členitým terénem. Jelo se sice částečně i po golfovém hřišti, ale vlhký „green“ závodníci ve vysoké rychlosti úplně neocenili. Trať letošního ME by se dala přirovnat k šampionátu v cyklokrossu.

Česká reprezentace byla zastoupena 50 reprezentanty a získala 26 medailí (z toho 7 zlatých!), a to napříč všemi disciplínami. Byla nejúspěšnější výpravou ze všech a ukázala Evropě, že v tomto sportu patří opravdu na vrchol. V disciplíně bikejoring získala bronzovou medaili Linda Suchá, (členka T. J. Sokol Maxičky). V mužské kategorii získal stříbro Martin Klár (MC Český ráj).

Disciplína scooter vypadala spíše jako české mistrovství. Naši reprezentanti nedali nikomu šanci. V mužské kategorii se stal mistrem Evropy Václav Vančura (MC Český ráj) a druhé místo nechal jako loni pro Michala Ženiška (T. J. Sokol Maxičky), na třetí příčku se vyšvihl Jiří Mencák (klub Samota). V ženské kategorii si pro titul dojela Veronika Navrátilová (MC Český ráj), stříbrnou medaili získala Marie Ševe-

lová (T. J. Sokol Maxičky) a bronzovou medaili Václava Kuříková (T. J. Sokol Maxičky). Ve veteránských kategoriích zvítězila Martina Štěpánková (SK Děti Severu) a v mužích sice neobhájil loňský titul Michal Tobiášek (MC Český ráj), ale letos vybojoval stříbro.

V canicrossu se Čechům dařilo, ale letos se ukázala neznalost tratě jako zásadní. Nováček v canicrossu Tomáš Jaša (T. J. Sokol Maxičky) si ze svého prvního ME odvezl stříbro a loňský mi-

ŠAMPIONÁT V ČÍSLECH

- 631 týmů
- 18 zemí z Evropy + pozvaní USA
- Více než 1 200 psů
- Česká výprava nejúspěšnější – 26 medailí
- Tři nejúspěšnější země ME

1. CZE 7 zlatých, 9 stříbrných, 10 bronzových
2. FR 4 zlaté, 6 stříbrných, 7 bronzových
3. DE 4 zlaté, 5 stříbrných a 2 bronzové

str Evropy Pavel Červenka (MC Český ráj) se musel spokojit se třetí příčkou. V ženské kategorii jsme letos získali pouze stříbrnou medaili zásluhou Michaely Srchové (T. J. Sokol Maxičky). Ve veteránské kategorii excelovali členové T. J. Sokol Maxičky, když se Jiří



Suchý stal mistrem Evropy a obhájil loňský titul. Libor Sovák získal bronzovou medaili ve veteránech nad 50 let. Obdivuhodný výkon podala Eva Koubová (T. J. Sokol Maxičky), která získala bronz v ženách nad 60 let.

Mistrovství Evropy se zúčastnili i děti a junioři, a též velmi úspěšně! V juniorské kategorii získal člen T. J. Sokol Maxičky Jan Burian 3. místo. Naše juniorky ale suverénně ovládly celé pódium. Zlatá byla Zuzana Jílková (SK Děti Severu), stříbrná Adriana Švecová a bronzová Anežka Štihlová (obě MC Český ráj). V dětské kategorii 11–14 let se mistryní Evropy stala Matilda Ježková (T. J. Sokol Maxičky). V nejmladší dětské kategorii, děti 7–10 let bodovali kluci Max Mrovec prvním místem a Matěj Suchý (T. J. Sokol Maxičky) místem druhým. Rozálie Štihlová zakončila medailové žně třetím místem.

Závodní víkend uzavíraly národní štafety, kde Češi získali v mužské kategorii stříbrnou medaili, a v ženské bronzovou. Bohužel ženskou kategorii jednoznačně ovládly, ale technickou komisí byl uznán protest na předčasný start na prvním úseku. Bohužel děvčata dostala 30 vteřinovou penalizaci.

-red-

Přebor ČOS v judu mláďat, žáků a dorostu

■ Oddíl judo T. J. Sokol Mohelnice uspořádal 15. října již podruhé přebor České obce sokolské v judu. Díky propagaci této významné akce se závodní pole proti loňsku rozrostlo téměř na dvojnásobek a dvě stě mladých závodníků se utkalo v pěti věkových a celkem 48 váhových kategoriích.

Soutěž byla slavnostně zahájena sokolskou znělkou a vystoupením mohelnických mažoretek. Závodníky přivítal starosta župy Severomoravské Jiří Sobotík a starosta T. J. Sokol Mohelnice Vladimír Daněk.

Ze sokolských oddílů byl opět nejlepší T. J. Sokol Žižkov II, jehož judisté vybojovali deset přebornických titulů.

Přeborníci ČOS pro rok 2017:

Mláďata U9: 24,5 kg Petr Šmída (Sokol Žďár nad Sázavou), 26 kg Lebloch Filip (Sokol Uherský Brod), 27 kg Coufal Jan (Kodokan Judo Sokol Telč), 28,5 kg Srpek Alex (Sokol I Prostějov), 35 kg Holenka Lukáš (Klub juda Hranice).

Mláďata U11: 25 kg Machač Josef (Sokol Žižkov II), 28 kg Bečka Václav (TJ Ostrava), 30 kg Warmuž Tomi (TJ Ostrava), 31,5 kg Svoboda Max (Sokol Žižkov II), 32,5 kg Šváblová Tereza

(Judo SK KP Brno), 33,9 kg Lis Ondřej (TJ Ostrava), 35 kg Sedlák Martin (Sokol Mohelnice), 35,3 kg Trousil Ondřej (Klub juda Hranice), 37,5 kg Smuszová Jiřina (Sokol Žďár nad Sázavou), 39 kg Ficnar Dominik (Klub juda Hranice), 40 kg Šiřinová Vendula (TJ Ostrava), 41 kg Adamec Ignác Tomáš (Sokol Žižkov II), 44 kg Albert Karel (Sokol Tábor), 45 kg Novotný Tomáš (Spartak Třebíč), 51 kg Nuri Rustam (Sokol Žižkov II), 57 kg Kamínek Viktor (Sokol Žižkov II).

Mladší žáci MU13: 34 kg Kotan Jakub (Sokol Žižkov II), 38 kg Rettt Matyáš (Sokol Žižkov II), 42 kg Trousil Karel (Klub juda Hranice), 46 kg Macek Lukáš (Sokol Žižkov II), 50 kg Potůček Tomáš (TJ Ostrava), 55 kg Lupač Vojtěch (SKP Zlín), +60 kg Šuba Vojtěch (Sokol Dědice).

Mladší žákyně WU13: 27 kg Korčáková Markéta (SKP Zlín), 36 kg Vaníčková Sára (Spartak Třebíč), 44 kg Šváblová Klára (Judo SK KP Brno), 52 kg Javůrková Tereza (Sokol Hradec Králové).

Starší žáci MU15: 42 kg Poula Patrik (Sokol Jihlava), 46 kg Szatmári Mark (Sokol Hradec Králové), 50 kg Rett Vojtěch (Sokol Žižkov II), 55 kg Splítek



Petr (Sokol Žďár nad Sázavou), 60 kg Marek Jaroslav (Sokol Žďár nad Sázavou), 66 kg Marek Tobiáš (SKP Zlín), 73 kg Krahulík Pavel (SKP Zlín), +73 kg Staněk Ondřej (T. J. Sokol Mohelnice)

Starší žákyně WU15: 44 kg Novotná Zuzana (Spartak Třebíč), 52 kg Sklenářová Sára (Sokol Hradec Králové), +63 kg Vycpálková Anna (Sokol Hradec Králové).

Dorostenci MU18: 60 kg Mentzl Martin (Sokol Uherský Brod), 66 kg Šťastný Matěj (Sokol Žižkov II).

Dorostenky WU18: 52 kg – Pruseňová Markéta (Sokol Uherský Brod), 57 kg – Pruseňová Markéta (Sokol Uherský Brod), 63 kg – Fišerová Barbora (Kodokan Judo Sokol Telč).

-red-

Vzpěračští vicemistři ze Zlína

■ V Sokolově se uskutečnilo mistrovství ČR juniorů do 20 let ve vzpírání. Nominační limity splnili také dva zlíňští mládežníci ze Sokola Jižní svahy Zlín-5. V pátek 6. 10. odcestovala do Sokolova zlínská trojice, trenér Jar. Janeba a závodníci Dominik Šesták a Pavel Jančík.

Vysněný cíl přivést dvě medaile se podařilo splnit. Teprve sedmnáctiletý Dominik Šesták v hmotnostní kategorii do 69 kg při hmotnosti 67,00 kg vytvořil nový osobní rekord 215 kg (trh 97 + nadhoz 118 kg) = 291,04 Sinclairových bodů a dosáhl na stříbro. Pavel Jančík (18 let) v hk do 77 kg, při hmotnosti 77,00 kg zvládl 221 kg (trh 100 + nadhoz 121 kg) = 275,84 Sb., což stačilo taktéž na stříbro. Na získání titulu mistra ČR mu chyběl pouze jeden kg.

Jaroslav Janeba



Na snímku zleva trenér Jar. Janeba, Dominik Šesták a Pavel Jančík

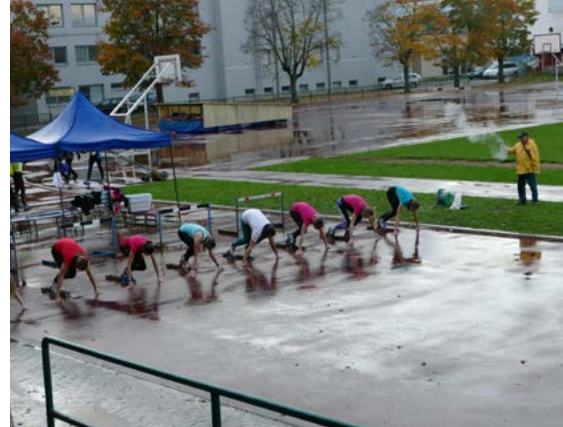
Nejrychlejší Hradečák nebo Hradečan?

■ Velmi větrné a deštivé počasí na začátku října se nevyhnulo akci T. J. Sokol Hradec Králové o nejlepší sprintery na 60 m. Závod přilákal i přes nepříznivé klima 132 závodnic a závodníků z různých škol i sportovních oddílů.

Ředitel závodu a místostarosta T. J. So-

kol Hradec Králové bratr Vítězslav Perun nám po akci sdělil: „Podzimní rozmary počasí závod poškodily. Obvykle ve čtvrtek chodí na náš stadion trénovat přes 200 dětí a akce byla otevřená i pro všechny ostatní. Ale my nemohli rozdat ani všechny nachystané věcné ceny od našich partnerů. I tak hodnotíme přínos akce velmi pozitivně. Je to totiž tradiční akce, která nám v řadách dětí pomáhá oslovit nové talenty. Přeci jenom rychlost je velká deviza pro další rozvoj v atletice a trénuje se obtížněji než třeba vytrvalost.“

Titulem nejrychlejšího atleta se v Hradci Králové mohou po této akci pochlubit



tyto dívky a chlapci: Johana Coufalová, Aneta Hloucalová, Daniela Pražáková, Jana Šmídová, Barbora Polívková, Nella Vejsová, Barbora Záhorská, Anna Ledecká, Bára Koutníková, Filip Blatník, Vojtěch Kloud, Jan Kořeňek, Matěj Bezrouk, Tomáš Pašek, David Ježek, Tomáš Metelka, Jakub Janiš, Daniel Stríbrný, Ben Feuermann.

A proč akce v názvu používá familiérnější slovo Hradečák místo Hradečan? Odůvodnění pořadatelů je jednoduché. Nejrychlejší Hradečák je tradiční název. Hradečana sice zvažovali, ale nakonec se rozhodli používat svou „zajetou značku“.

-vp-

Tenisový turnaj v Dolních Beřkovicích

■ Na tenisových kurtech ve sportovním areálu zorganizoval 30. září tenisový oddíl Sokola Dolní Beřkovice tenisový turnaj ve čtyřhrách. Příprava byla zabezpečována ředitelem turnaje Romanem Novákem a jeho zástupcem Renem Šenkem. Přes značné úsilí se nepodařilo zabezpečit větší účast dvojic, protože v tomto období se konalo několik

turnajů v okolí. Přesto musíme hodnotit přípravu a účast jako velmi úspěšnou a všichni hráči si také pochvalovali, že si mohli dvojnásobně zahrát. Účast dvojic byla následující: po jedné dvojici z Černoučku, Roudnice nad Labem, Mělníku a tři dvojice z T. J. Sokol Dolní Beřkovice.

Turnaj zahájili v 9.00 hodin ředitel tur-



naje Roman Novák a starosta T. J. Sokol Dolní Beřkovice Emil Vašíček. Systém turnaje byl stanoven na dva vítězné sety, každý s každým. O první a druhé místo se na závěr utkali dvojice na prvním a druhém místě. Průběh turnaje byl značně vyrovnaný a hráči dali do hry všechn svůj um a techniku. Při turnaji se ukázalo, že některé dvojice jsou lépe sehrané, a to potvrdila i jejich pravidelná účast na tréninku. Rovněž se ukázalo, že hráči z Dolních Beřkovic mají pro pravidelný trénink lepší podmínky. Kladně hodnotíme také zabezpečení občerstvení a stravování na hřišti. Také toto hodnotili všichni účastníci velmi kladně. Rovněž si hráči pochvalovali úroveň tenisových kurtů, kde byla v letošním roce nová antuka.

Na prvních třech místech se umístili:

1. Žezulka – Solař (Mělník), 2. Novák – Moučka (Dolní Beřkovice), 3. Houška – Šenk (Dolní Beřkovice).

První tři místa byla oceněna poháry, diplomy a věcnými cenami. Turnaj hodnotíme jako velmi úspěšný a předpokládáme, že v příštím období budeme podobné turnaje organizovat ještě častěji.

Emil Vašíček

Vstříc mateřinkám!

■ V Sokole Libuš se v sobotu 14. října uskutečnil seminář „Cvičíme na náradí“. Podnětem k jeho uskutečnění byla žádost MŠ Mezi Domy z Písnice, ve které se v jednom ze svých programů věnují se svými dětmi sportovním aktivitám ve zvýšené míře. Paní ředitelka Gerlašinská i její „sportovní“ zástupkyně paní Procházková požádaly o uspořádání školícího semináře na výše uvedené téma. Sokolská tělocvičná jednota poskytuje v pronajatých prostorách tělocvičny mateřince zázemí, které v žádné MŠ není. Soubor klasického náradí, které dává dětem možnost poznat nové a někdy i nezvyklé situace v jiném prostředí, než je důvěrně známá mateřinka.

Semináře se zúčastnilo 14 učitelek, které se během čtyř hodin dověděly mnoho informací o tom, jak lze náradí používat, jak sestavit jeho kombinace i metodiku nácviku vybraných prvků. Výhodou byli i malí figuranti – děti se po hodině střídaly a tento čas bohatě využily ke cvičení a pohybu vůbec. Paní učitelky odcházely spokojené. Paní ředitelka si přeje další pokračování spolupráce nejenom na téma cvičení na náradí, ale ráda přivítá i další náměty, které můžeme poskytnout. Seminář uspořádala ÚŠ ČOS ve spolu-



práci s ÚCS RDPD sportovní všestrannosti ČOS – lektorkami byly Dana Absolónová a Věra Smejkalová. *Věra Smejkalová*
Ilustrační foto M. Brunerová

Čeho se vyvarovat při cvičení seniorů

■ Za zdravotní stav cvičenců zodpovídá lékař a také každý sám. Mnozí senioři ale nevědí, jakých chyb se dopouští při pravidelném celoročním cvičení. Snaží si dokázat, že cviky stále zvládnou a tážou se sami sebe, proč je lépe zvládá o deset let starší soused. Jenže každý jedinec je jiný a během života si prošel jak tělesnými (úrazy, operace, porody, chronická onemocnění), tak duševními (stres, rozvody, odchod nejbližších příbuzných atd.) potížemi, které se velmi často podepsaly na jeho zdravotním stavu. Proto je vhodná spolupráce při cvičení se zdravotníky, kteří dobře znají anatomii a fyziologii lidského těla.

Nutno také připomenout, že cvičitel by měl mít empatii k seniorskému věku. Velmi mladý cvičitel zná sice teorii a obratně cvičí, ale úskalí seniorského věku ještě mnohdy nezná. Často se zde promítá věk 50–90 let. Nestačí jen říct: „Když nemůžeš, necvič“, tuto radu kaž-

dý zná. Při cvičení je třeba mluvit a upozorňovat, proč se cvik cvičí nebo proč by se neměl cvičit. Ale obvykle se pustí líbivá hudba bez vysvětlování a jen se počítají doby. Velká řada cviků se může kombinovat vsedě na židlích či lavičkách nebo doplnit prvky z jógy.

Na co by se nemělo zapomínat: Před každým cvičením se vyprázdnit. V zimě dbát na přechod teplot venku a v tělocvičně. Při ležení na karimatkách neležet v průvanu u dveří. Po určitém celku krátká relaxace. Cviky v záklonu, prudké změny základních poloh a pohyby nejsou v tomto věkovém období vhodné. Skoky a doskoky se nedoporučují ženám po padesátce (pokles dělohy, tlačí na močový měchýř). U zeleného zákalu, který je způsoben zvýšeným nitroočním tlakem, se vyvarovat všech cviků na břicho a v předklonu. U migrén a bolestí hlavy nedělat prudké pohyby otáčením hlavy, aby se nezablokova-

la páteř. Dech nezadržovat u vysokého krevního tlaku. Nikdy míčem ani rukama neklepat po nohách (u křečových žil může dojít k uvolnění trombu). Také dochází k „modřinám“ (mnoho z nás bere léky proti srážení krve). Nohy masírovat jemně vždy od špiček směrem vzhůru, ale ne tam, kde již záněty žil proběhly. Nejhorší je stání, proto je potřeba si občas stoupnout na špičky.

U každého cvičení pomalu rozhýbat celé tělo od hlavy až po paty. Všechny klouby a svaly pomalu a v klidu. Nedělat žádné trhavé pohyby. Toto jsou jen drobné rady, ale mohou se tímto cvičitelé řídit. Při cvičení musíme vždy přihlížet ke zdravotnímu stavu cvičence.

Přejí vám hodně úspěchů při cvičení v každém věku. A ptejte se na vše svých cvičitelů, oni vám jistě odpovědí. Vždyť si to zasloužíme všichni vědět.

*Zdeňka Reichlová,
Sokol Opava*

Z řady míst, kde se Noc sokoloven konala, nám přišly do redakce zprávy o jejich průběhu. Některé z nich, jak jsme v minulém vydání časopisu Sokol slíbili, nyní přinášíme.

Tři v jednom na Spořilově

Samozřejmě se nejedná o jakoukoliv podobnost s reklamními slogany na drogistické zboží. Večer v pátek 22. 9. se totiž v naší jednotě konala akce, kterou lze takto nazvat. V rámci Noci sokoloven, která byla součástí projektu Sokol spolu v pohybu, jsme kromě jiného uspořádali slavnostní akademii k 90. výročí založení T. J. Sokol Spořilov. Potěšilo nás, že nad akademií převzal záštitu zástupce starosty městské části Praha 4.

Na programu akademie byla krátká vzpomínka z historie naší jednoty a ukázka cvičení zákyň na koberci. Naši malí i velcí cvičenci také předvedli, co se v září naučili ze sletových skladeb Děti, to je věc, Cirkus a Spolu. Na závěr se představili muži v humorně pojatém vystoupení na bradlech. Program pak pokračoval Olympijským vícebojem, kdy si zájemci ze všech věkových kategorií mohli otestovat své pohybové dovednosti. Nedílnou součástí celého večera byla i výstava fotografií z nedávných sletů, kterých se naši cvičenci aktivně účastnili, a promítání videí hromadných skladeb. Všichni návštěvníci měli také možnost posedět při občerstvení ve venkovních prostorách naší sokolovny.

Jana Sobotová

Mochov

V letošním roce jsme se v T. J. Sokol Mochov opět přihlásili do projektu „Sokol spolu v pohybu“.

Jsmen jen malá jednotka, a tak se snažíme do cvičení zapojit i maminky – cvičení nejen na velkých míčích, bodystyling a zumba. Počítáme s tím, že pokud se nám podaří do cvičení přitáhnout maminky, tak je pak jednodušší zapojení dětí do cvičení.

Dětem jsme v průběhu týdne nabídli cvičení aerobiku, volejbalu, dětské zumbly a základy atletiky.

Páteční večer jsme se sešli v sokolovně, kde si děti zacvičily i s psychomotorickým pádákem. Po osmé hodině večerní byla sestrami cvičitelkami připravena



Mochov

Noc, která patřila sokolovněm

Téměř sto tělocvičných jednot a jejich sokoloven, různorodý program a mnohde prolínání s dalšími akcemi probíhajícího zářijového týdne projektu Sokol spolu v pohybu – taková je stručná charakteristika letošního, v pořadí již 3. ročníku Noci sokoloven.



Praha-Břevnov



Nové Město nad Metují

večeře. Po ní se děti uložily do spacáků a zhlédly pohádku. V sobotu po snídani se děti rozešly domů, aby mohly přijít na poslední akci tohoto týdne.

Týden Sokol spolu v pohybu jsme zakončily 2. ročníkem Běhu do vrchu. Do běhu se v jednotlivých kategoriích přihlásilo celkem 33 dětí. Vítěz každé kategorie dostal pohár. Ani ostatní však nebyli ochuzeni – byli odměněni, tak jak se sluší na každých závodech – první tři dostali medaile a všichni závodníci ještě malá překvapení. Jako vloni, tak i letos se nám podařilo do závodění zapojit i rodiče.

Milena Valášková

Nové Město nad Metují

Úvodem jsme si vyslechli koncert Dětského dechového orchestru z Nového Města nad Metují a Dětského dechového orchestru z Českého Krumlova, které nám odměnou za poskytnutí jeviště pro přípravu na společný koncert zahájily Noc Sokoloven. Následovala ukázka cvičení žen a ukázka chlapců z oddílu parkouru. Poté si mohli návštěvníci prohlédnout malou výstavu k 150. výročí založení Sokola v Novém Městě nad Metují, projít si sokolovnu od střechy až po sklepní prostory. Děti si mohly za dohledu chlapců z parkouru vyzkoušet cvičení na náradí.

Martin Mach



Mochov

Jince

V letošním roce se i jinecká sokolovna zapojila do 3. ročníku celorepublikového sokolského projektu Noc sokoloven. Jeho program zahájilo vystoupení gymnastického oddílu pod vedením ses. Jany Březovské a starostky ses. Kateřiny Korbélikové. Oddíl sokolské všestrannosti čítá celkem 30 děvčátek a mladých dívek. Vznikl před dvěma lety, je velmi progresivní a rozhodl se také nacvičovat na blížící se XVI. všesokolský slet 2018.

Po několika předvedených tanečně-gymnastických skladbách byli přítomní návštěvníci vyzváni, aby si zopakovali některé gymnastické prvky na žíněnkách, gymnastickém koberci a lavičkách, čímž si spolu s dětmi užili trochu taškařice, protože někteří rodiče se s gymnastikou potkali naposledy coby žáci základní školy. Jiní zájemci z řad dospělých si zahráli např. stolní tenis. Dalším bodem programu byla slunečná vycházka po brdském okolí s opékáním vuřtů, na kterou pozvolna navazoval volnější cvičební program v tělocvičně, promítání filmu a nocování ve spacácích na žíněnkách.

Druhý den ráno jsme v sokolovně přivítali Sletovou štafetu, kterou naši mladí florbalisté přivezli na kolech z Felbab-

ky. Štafetový kolík obohacený o zeleno-bílou stužku poté z naší sokolovny putoval na Příbram-Březové hory. Spojený program Noci sokoloven a Sletové štafety byl v jinecké tělocvičně zakončen komentovanou prohlídkou nově zrekonstruovaných šaten a sociálního zázemí. Akci podpořil svou účastí také starosta městyse Jince Josef Hála.

Iva Vošahlíková

Sokol Jundrov

Kladla jsem si otázku – proč se má naše jednota zapojit do Noci sokoloven, a po krátkém přemýšlení jsem se rozhodla, že navrhnu výboru jednoty, aby se Tělocvičná jednota Sokol Jundrov 22. září zapojila do celorepublikové akce. Máme co nabídnout příchozím? To je druhá, neméně důležitá otázka! Moje odpověď zněla – máme! I když čas na nacvik vystoupení byl krátký, vždyť po prázdninách jsme na to měli jen necelé tři týdny, ale vše se nakonec podařilo.

V pátek 22. září jsme se sešli již v odpoledních hodinách, abychom připravili sokolovnu. Nachystat stoly a lavice, připravit výstavku fotografií, které shromáždíme od vzniku naší jednoty až do současnosti, knihy, ale i videoprezentaci, to chvíli zabere. Návštěvníci si mohli prohlédnout i klenot naší jednoty – kroniku. Před 18. hodinou bylo vše připraveno a čekali jsme na první cvičence i návštěvníky. Po krátkém úvodu si oddíl předškolních dětí proběhl připravenou „opičí“ dráhu. „Předškoláků“ přišlo málo, a tak se zapojila i děvčata z oddílu gymnastiky. Poté vystoupily ženy se cvičením zumbly a přenesly přítomné do rytmů latinskoamerické hudby. Tradicí naší jednoty je, že děvčata z oddílu gymnastiky nevynechají jedinou příležitost, aby mohla předvést to, co se v hodinách naučila. Potlesk si za své vystoupení plně zasloužila. Posledním vystoupením bylo cvičení starších žen, které předvedly krátkou ukázkou své cvičební hodiny.

Po vystoupeních byla připravena prezentace fotografií a krátké dokumenty z naší historie i současnosti.

Pro všechny návštěvníky bylo připraveno drobné občerstvení. Zájem o špekáčky byl tak velký, že jsme nestíhali grilovat, ale po prvotním nápo-

ru se dostalo na všechny. V klubovně bylo připraveno občerstvení i posezení. Atmosféra byla příjemná a v družném rozhovoru se pokračovalo téměř až do ranních hodin.

Renata Šťastná

Libuš

Tělocvičná jednota Sokol Libuš byla jednou z jednot, která se zapojila do 3. ročníku Noci sokoloven. Libušská sokolovna tak neobvykle ožila v pátek 22. 9. v podvečerních hodinách, kdy si zájemci mohli prohlédnout vnitřní i venkovní prostory sokolovny. Pro děti bylo připraveno zábavné cvičení a měly možnost prohlédnout si kulisy a vyzkoušet si vodění loutek. Byly nadšené a nemohly se dočkat, až začne samotné loutkové představení – pohádka O princezně na hrášku v podání loutkového Rodinného divadla. Po skončení pohádky si děti ještě zahrály s loutkami a na závěr zazpívaly společně písničku. Pak už se ulehlo do připravených provizorních postýlek ze žíněnek a spacáků. Po přečtení pohádky na dobrou noc všichni spokojeně usnuli. Noc sokoloven byla ukončena v sobotu kolem půl deváté, kdy si rodiče převzali své děti.

Vladimíra Tomášková

Ostroměř

Začali jsme po 19. hodině opékáním buřtů a krkovičky, poté se děti zapsaly do soutěže „Hledání sokolského pokladu“, při níž plnily různé netradiční disciplíny, za které získaly indicie k hádance. Po vyluštění získaly slovo ŠTAFETA, slovo symbolické k nadcházející sobotní sletové štafetě.

Poté si děti i s dospělými zahráli hry „Lidské pexeso“, „Sokolský kočár“ apod. Po 22.30 hodině se někteří rozešli do svých domovů a někteří zůstali spát v sokolovně.

Lada Vávrová

Přemyslovice

V pátečním podvečeru se rozsvítila i naše sokolovna v Přemyslovicích. Do této akce jsme se zapojili podruhé a mile nás překvapil zájem veřejnosti. Program byl zahájen dětským muzikálem, který si nastudovala skupina MOPU. Velké poděkování patří všem mladým děvčátkům za krásný kulturní zážitek, muzikál si samy nastudovaly i nazpívaly. Jejich vystoupení sklídilo velký potlesk diváků, kterých byla plná sokolovna. Návštěv-



Uherský Brod

níci akce poté mohli zhlédnout promítání starých fotografií sokolského života v Přemyslovicích a vystoupení cvičenek se sletovou skladbou Cirkus. Zajímavý program také podtrhla výstava velké škály sletových dresů, náčiní, starých fotografií a cvičebních vzpomínek z historie. Na závěr byla připravena venkovní noční hra a opékání špekáčků. Odvážní sokoláci zakončili akci přespáním v sokolovně.

Kateřina Grulichová

Telce

Noc sokoloven se nám vydařila. Akci jsme zahájili tenisovým turnajem, pokračovali jsme míčovým trojbojem pro děti a zakončili ji táborákem. Během dne měli návštěvníci možnost plně využívat sportovní vybavení místní sokolovny. Účast sokolů i „nesokolů“ byla hojná. Místní rodiče uvítali možnost zasooutěžit si s dětmi v jednoduchých disciplínách míčového trojboje. Pokusíme se příští rok znovu zapojit a uspořádat u nás Noc sokoloven.

Valérie Paterová

Uherský Brod

V letošním roce jsme se již podruhé zapojili do celorepublikové sokolské akce Noc sokoloven. Pro naši jednotu byla tato akce obzvláště významnou. Před samotným zahájením došlo před sokolovnou k předání Sletové štafety za župu Komenského, která se připojila k již přivezeným štafetám z župy Bratislavské a ze župy Slovácké, za účasti hlavního garanta sletové štafety ČOS br. Lauschmana z Prahy a zástupce župy Slovácké br. Zdeňka Hlobila. V okolí sokolovny byla již rozeřazena štafeta z mladších žáků a rodičů s dětmi, ke kterým se br. Lauschmann připojil a společně doběhli před sokolovnu. Předání štafety tak nabylo na autentičnosti. Děti předaly župní štafetový kolík se stuhou naší župy i se stuhou ze Slovenska, kterou jsme převzali na Velké Javořině spolu se Sletovým poselstvím župnímu náčelníkovi bratru Janíčkovi. Ten župní stuhu připojil na celostátní

kolík. Župní náčelnice sestra Mahdalová zároveň připojila stuhu z župy Trenčanské. Bratr Janíček pak za doprovodu zástupců ČOS byl pověřen tuto sletovou štafetu doručit župě Valašské, odkud pak putovala dál přes celou republiku, kde se připojovaly další stuhu, až se 24. 9. v odpoledních hodinách dostala do Prahy.

Program dále pokračoval v tělocvičně, kde bylo připraveno různé sportovní vyžití na gymnastickém nářadí. Velkému zájmu se těšila i horolezecká stěna. Těsně před 18. hodinou se tělocvična začala vyprazdňovat a přítomní nabrali směr „malý sál“. Tam se snažili získat co nejlepší sedadlo, neboť pro ně bylo připraveno loutkové divadlo „O huse“. A byla to podívaná! Husa se měnila v čápa, netopýra, labuť. Děti se snažily účinkujícím napovídat, doporučovaly co a jak provést. Po zdárném zakončení a vyřešení „husí“ problematiky se všichni přítomní přemístili do dvora sokolovny, kde se začaly opékat špekáčky. Nálada byla výborná a nebyť špatného počasí, nikomu se ani nechtělo domů.

Židlochovice

V Židlochovicích jsme se zapojili do Noci sokoloven poprvé. Pro děti byl přichystán kvíz s otázkami z oblasti historie Sokola, naší jednoty a republiky. Odpovědi děti musely hledat v zákoutích naší sokolovny. Pro děti i dospělé byla připravena prohlídka sokolovny od půdy po sklep. Navštívilo nás asi 40 příznivců, sedm dětí zůstalo až do rána.

Vendula Kratochvílová

České Budějovice

Noc sokoloven byla v jednotě České Budějovice spojena se sletovou štafetou – v pátek v podvečer přinesli své poselství z několika blízkých jednot a následovalo pásmo ukázek cvičení, sportovních aktivit i loutkové divadlo pro děti. Výstavka v hale byla směřovaná k sedmdesátému výročí otevření budějovické sokolovny. Noční dobrodružství si užily děti, které navštěvují cvičení v naší další, menší sokolovně – stezku odvahy, pohádku i přespání na žíněnkách...

Milada Pospíšilová



Nové Město nad Metují

Velký Osek

Na zahradě sokolovny si v odpoledním programu Noci sokoloven mohli příchozí vyzkoušet střelbu ze vzduchovky, foukačky, luku a kuše. Jak správně házet nožem ukázal dětem vicemistr Evropy v hodu nožem a tomahavkem František „Fery“ Olbort. Večer se v sále sokolovny promítal film „Bezva ženská na krku“.

Jiří Otta

Hodonín

T. J. Sokol Hodonín se přihlásil do celorepublikové akce Noc sokoloven 2017. Tato sportovně kulturní akce byla zahájena v pátek 22. 9. 2017 od 17.00 hodin v sokolovně naší jednoty. V bohatém programu v odpolední části předvedlo ukázky své činnosti pět oddílů. Ve večerní části prezentovalo svou činnost dalších sedm oddílů. Celkem se akce Noc sokoloven 2017 zúčastnilo 183 účastníků, nečlenů Sokola 49, dětí 86, dospělých 97, v sokolovně přespalo 20 dětí a 6 dospělých. Děti, které přespaly v sokolovně, převzaly v sobotu ráno od starosty Sokola Jána Lahvičky diplom.

Igor Varga

Okříšky

V pátek 22. září jsme se už potřetí sešli před sokolovnou v Okříškách, abychom se zapojili do akce Noc sokoloven. Letos v sokolovně spalo jedenáct dětí a tři dospělí. Odpoledne jsme zahájili hranním her, a to jak deskových, tak pohybových – balónkovaná, chipsovaná atd. Potom na děti čekalo prozkoumávání sokolovny a hledání pokladu. Vše se zdařilo a děti poklad s pamětní medailí na tento den objevily. I když nám počasí nepřálo a místo opékání špekáčků nad ohněm jsme je opékali na kontaktním grilu v sokolovně, náladu nám to nezkažilo. Zapálili jsme si lucernu a zapívali si pár písniček na dobrou noc. Už teď se těšíme na příští rok.

Sokol Okříšky



Uherský Brod

Ocenění Miroslava Jandáska



■ Zastupitelstvo Jihomoravského kraje schválilo udělení Ceny Jihomoravského kraje bratru Miroslavu Jandáskovi. Miroslav Jandásek je syn významného sokolského pracovníka, člena předsednictva Československé obce sokolské a pořadatele díla Dr. Miroslava Tyrše, Ladislava Jandáska, který byl za činnost v odbojové organizaci Obrana národa během druhé světové války vězněn a zemřel v koncentračním táboře v Osvětimi. Strýcem Miroslava Jandáska byl PhDr. Josef Kudela, rovněž představitel Sokola,

legionář a oběť nacistického režimu. Miroslav Jandásek se narodil 19. 12. 1923 v Brně. Od dětství byl vychováván v duchu sokolských principů, od dětství byl a doposud je členem Sokola Brno I, kde cvičil nejprve jako žák. Jako dorostenec se účastnil X. všesokolského sletu v Praze v roce 1938. V té době již v Sokole vedl i své vlastní družstvo žáků. Během války pokračoval ve školní docházce, odmaturoval a poté nastoupil ke zlínské firmě Baťa. Organizace a poměry v této společnosti mu imponovaly. Baťovský řád a systém – podle jeho

slov – nasměrovaly jeho celý další život. Po uvolnění společenských a politických poměrů v roce 1968 Miroslav Jandásek usiloval o znovuoživení Sokola, avšak neúspěšně. Na návrat této uvědomělé a sebevědomé organizace bylo bohužel ještě příliš brzy. Určitě je to jeden z důvodů, proč se Miroslav Jandásek s komunistickým režimem nikdy nedokázal sžít. Teprve v roce 1989 se Jandásek aktivně zapojil do obnovy sokolské organizace a stal se první místostarostou Československé obce sokolské. V současné době žije Miroslav Jandásek v Brně, je autorem několika publikací o Sokola a tělovýchově. Jednou z myšlenek Miroslava Jandáska je: „*Lidé by se neměli bát dělat práci, která se jim nelíbí. Jednou z velkých zásad u Bati i v Sokole bylo: Děláním i to, k čemu nemám chuť a čemu se chci vyhnout. To je jediná věc, kterou lze překonat vlastní pohodlností, vlastní leností a vlastní zájem.*“

Michal Doležel

Rozloučení



Ve středu 16. srpna, krátce před svými 80. narozeninami, zemřela **sestra Marie Frantová**. Do historie Sokola Tišnov se zapsala nesmazatelným písmem. Už jako žákyně začala cvičit v Sokole a velmi brzy se stala i cvičitelkou. Nejdříve cvičila předškolní děti, později žákyně a dorostenky. Její přípravou prošly stovky tišnovských dětí. Nekompromisně vyžadovala kázeň, ale přesto byla velmi oblíbená. I díky tomu její svěřenkyně dosahovaly vynikajících úspěchů. Svým příkladem a výchovou získávala pro Sokol nové cvičitelky.

Hlavní náplní její cvičitelské práce, a dá se říci i poslání, se však stalo cvičení žen. Pro veřejná vystoupení, sokolské akademie a slety dokázala svoje ženy vždy perfektně připravit. Postupně se začala zabývat vlastní tvorbou pohybových skladeb. Nejprve pódiových, pro menší celky a postupně i pro hromadná vystou-

pení. Pro SokolGym a Sokolské Brno vytvořila čtyři hromadné skladby. Poslední v roce 2015, kdy její skladbu Pro radost cvičilo v Brně více jak 500 cvičenek.

Pro tvorbu hromadných skladeb měla talent, fantazii a cit při výběru hudebního doprovodu. Nikdy nelitovala množství času potřebného pro nácvič skladeb. Díky dobrému rodinnému zázemí to Marie vždy všechno zvládla. Nikdo už nespočítá, kolik kilometrů najela za nácvičky svých skladeb po celé Moravě. I když nechtěla vykonávat oficiální funkce v župě či jednotě, stala se uznávanou cvičitelskou osobností nejen Sokolské župy Pernštejnské, ale i České obce sokolské. V listopadu minulého roku se zúčastnila předvedení skladeb XVI. všesokolského sletu a těšila se se svými ženami na nácvič sletové skladby. Bohužel ji to osud nedopřál. Sokol Tišnov a Sokolská župa Pernštejnská v ní ztráčí nenahraditelnou cvičitelku.

Jan Sláma, župní náčelník



Partneři XVI. všesokolského SLETU

GENERÁLNÍ PARTNEŘI



CzechTourism

HLAVNÍ PARTNEŘI



GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER



Česká televize

HLAVNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER

deník

INSTITUCIONÁLNÍ PARTNEŘI



MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR



MINISTERSTVO
KULTURY